A° 1938.  N° 28.

PUBLICATIEBLAD.

BESCHIKKING *van den 24n Maart 1938, nr. 611 bepalende de bekendmaking in het Publicatieblad van het Koninklijk Besluit van 2 Februari 1938 (Staatsblad no. 11), bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het op 8 Mei 1937 te Montreux gesloten verdrag betreffende de afschaffing van de Capitulaties in Egypte met bijgevoegde stukken.*

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Gelezen de missive van den Minister van Kolonien dd. 28 Februari 1938, 1e en 7e Afdeeling, No. 21/107, waarbij ter bekendmaking is ontvangen het Koninklijk Besluit van 2 Februari 1938 (Staatsblad no. 11), bepalende de bekendmaking in het Staatsblad van het op 8 Mei 1937 te Montreux gesloten verdrag betreffende de afschaffing van de Capitulaties in Egypte met bijgevoegde stukken.

HEEFT GOEDGEVONDEN:

te bepalen, dat voormeld Koninklijk Besluit van den 2n Februari 1938 (Staatsblad no. 11), nevens afschrift dezer beschikking, in het *Publicatieblad* zal worden opgenomen.

De Gouverneur voornoemd,

G. J. J. WOUTERS.

Uitgegeven den 31n. Maart 1938.
De wnd. gouvernements-secretaris,
R. BOSKALJON.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien de Wet van den 16den December 1937 (*Staatsblad* n°. 39), houdende goedkeuring van het den 8sten Mei 1937 te *Montreux* gesloten verdrag betreffende de afschaffing van de Capitulaties in *Egypte*, van welk verdrag een afdruk en eene vertaling bij dit Besluit zijn gevoegd;

Gezien mede het Reglement op de rechterlijke organisatie, hetwelk als bijlage aan het verdrag is toegevoegd, het protocol tot preciseering van sommige der bepalingen van het verdrag en van het reglement, de Verklaring van de Egyptische Regeering en de tusschen den Voorziter der Egyptische Delegatie en den Voorzitter van de Nederlandsche Delegatie ter Conferentie van *Montreux* gewisselde nota's nopens de behandeling van de Nederlandsche instellingen in *Egypte*, welke eveneens op 8 Mei 1937 te *Montreux* zijn onderteekend en van welke stukken tevens een afdruk en eene vertaling bij dit Besluit zijn gevoegd;

Overwegende, dat genoemd verdrag door Ons is bekrachtigd en Onze akte van bekrachtiging op 22 Januari 1938 te *Cairo* is nedergelegd en Wij daarbij, overeenkomstig artikel 9 van het verdrag, hebben verklaard de Nederlandsche consulaire rechtbanken in *Egypte* voor de uitoefening van jurisdictie in zaken van personeel statuut te willen behouden;

Overwegende mede, dat het verdrag tevoren reeds werd bekrachtigd door *België*, *Denemarken*, *Egypte*, *Griekenland*, *Groot-Britannië en Noord-Ierland*, *Italië* en *Zweden* en op 15 October 1937 voor deze Staten is in werking getreden;

Overwegende wijders, dat het verdrag, overeenkomstig artikel 15, op 22 Januari 1938 voor *Nederland*, *Nederlandsch-Indië*, *Suriname* en *Curaçao* is in werking getreden;

Op de voordracht van Onzen Minister van Buitenlandsche Zaken van den 29sten Januari 1938, Directie van het Protocol, n°. 3252;

Hebben goedgevonden en verstaan:

genoemd verdrag en genoemde stukken, alsmede de vertaling daarvan, te doen bekend maken door de plaatsing van dit Besluit in het *Staatsblad*.

Onze Ministers, Hoofden van Departementen van Algemeen Bestuur, zijn, ieder voor zooveel hem aangaat, belast met de uitvoering van hetgeen te dezen wordt vereischt.

Soestdijk, den 2den Februari 1938.

WILHELMINA.

De Minister van Buitenlandsche Zaken,
J. PATIJN.

Uitgegeven den *elfden* Februari 1938.

De Minister van Justitie,
C. GOSELING.

Convention concernant l'abolition des capitulations en Egypte signée à Montreux, le 8 mai 1937.

Sa Majesté le Roi d'Egypte, d'une part,

et

le Président des Etats-Unis d'Amérique; Sa Majesté le Roi des Belges; Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne, d'Irlande et des Dominions Britanniques au delà des Mers, Empereur des Indes; Sa Majesté le Roi de Danemark; le Président de la République Espagnole; le Président de la République Française; Sa Majesté le Roi des Hellènes; Sa Majesté le Roi d'Italie, Empereur d'Ethiopie; Sa Majesté le Roi de Norvège; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas; le Président de la République Portugaise; Sa Majesté le Roi de Suède, d'autre part;

Considérant que le régime des Capitulations jusqu'ici en vigueur en Egypte ne correspond plus à la situation nouvelle à laquelle ce pays est parvenu par le progrès de ses institutions et qu'il doit en conséquence y être mis fin;

Estimant qu'à la suite de l'abolition, convenue d'un commun accord, dudit régime, il convient d'établir entre eux des relations basées sur le respect de l'indépendance et de la souveraineté des Etats et sur le droit commun international;

Convention regarding the abolition of the Capitulations in Egypt signed at Montreux, on May 8th, 1937.

His Majesty the King of Egypt, of the one part,

and

the President of the United States of America; His Majesty the King of the Belgians; His Majesty the King of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India; His Majesty the King of Denmark; the President of the Spanish Republic; the President of the French Republic; His Majesty the King of the Hellenes; His Majesty the King of Italy, Emperor of Ethiopia; His Majesty the King of Norway; Her Majesty the Queen of the Netherlands; the President of the Portuguese Republic; His Majesty the King of Sweden, of the other part;

Whereas the régime of Capitulations hitherto in force in Egypt is no longer in harmony with the new situation to which that country has attained throught the progress of its institutions and whereas it should in consequence be brought to and end;

Considering that, following upon the abolition by common agreement of the said régime, there should be established between them relations based on respect for the independence and sovereignty of States and on ordinary international law;

Animés du sincère désir de faciliter entre eux la plus large et la plus confiante collaboration;

Ont décidé de conclure une convention à cet effet et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

Le Président des Etats-Unis d'Amérique:

M. Bert Fish, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire des Etats-Unis d'Amérique au Caire;

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. Pierre Forthomme, Grand Croix de l'Ordre de la Couronne, Grand Officier de l'Ordre de Léopold, ancien Ministre, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire;

Sa Majesté le Roi de Grande-Bretagne, d'Irlande et des Dominions Britanniques au delà des Mers, Empereur des Indes:

Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande du Nord:

Le Très Honorable Capitaine David Euan Wallace, M.C., M.P., Sous-Secrétaire d'Etat Parlementaire aux Affaires étrangères, Secrétaire Parlementaire au Board of Trade, Secrétaire du Département du Commerce d'outre-mer;

M. David Victor Kelly, C.M.G., M.C. Conseiller à l'Ambassade de Sa Majesté Britannique au Caire;

W. William Eric Beckett, C.M.G., Deuxième Conseiller Juridique au Foreign Office;

Pour le Commonwealth d'Australie:

Le Très Honorable Capitaine David Euan Wallace, M.C., M.P.;

Pour le Dominion de Nouvelle-Zélande:

Le Très Honorable Capitaine David Euan Wallace, M.C., M.P.;

Prompted by the sincere desire to facilitate the most extensive and friendly co-operation between them;

Have decided to conclude a Convention for that purpose and have appointed as their Plenipotentiaries;

The President of the United States of America:

Mr. Bert Fish, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary of the United States of America at Cairo;

His Majesty the King of the Belgians:

M. Pierre Forthomme, Grand Cross of the Order of the Crown, Grand Office of the Order of Leopold, former Minister, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary;

His Majesty the King of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India:

For Great Britain and Northern Ireland:

Captain the Right Honourable David Euan Wallace, M.C., M.P., a Parliamentary Under-Secretary of State for Foreign Affairs, a Parliamentary Secretary to the Board of Trade, Secretary of the Department of Overseas Trade;

Mr. David Victor Kelly, C.M.G., M.C., Counsellor in His Britannic Majesty's Embassy at Cairo;

Mr. William Eric Beckett, C.M.G., Second Legal Adviser to the Foreign Office;

For the Commonwealth of Australia:

Captain the Right Honourable David Euan Wallace, M.C., M.P.;

For the Dominion of New Zealand:

Captain the Right Honourable David Euan Wallace, M.C., M.P.;

Pour l'Union Sud-Africaine:

M. le Dr. Stefanus François Naudé Gie, Ministre de l'Union Sud-Africaine à Berlin;

M. Harry Thomson Andrews, Délégué permanent auprès de la Société des Nations;

Pour l'Etat libre d'Irlande:

M. Francis T. Cremins, Délégué permanent auprès de la Société des Nations;

Pour l'Inde:

Le Très Honorable Capitaine David Euan Wallace, M.C., M.P.;

Sa Majesté le Roi de Danemark:

M. Niels Peter Arnstedt, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire au Caire;

M. Niels Vilhelm Boeg, Membre de la Cour d'Appel à Copenhague, ancien juge près les Tribunaux de la Réforme en Egypte, ancien Président du Tribunal arbitral turco-grec;

Sa Majesté le Roi d'Egypte:

Moustapha El-Nahas Pacha, Président du Conseil des Ministres, Ministre de l'Intérieur et de l'Hygiène publique;

Dr. Ahmed Maher, Président de la Chambre des Députés;

Wacyf Boutros Ghali Pacha, Ministre des Affaires étrangères,

Makram Ebeid Pacha, Ministre des Finances;

Abdel Hamid Badaoui Pacha, Président du Comité du Contentieux de l'Etat;

Le Président de la République Espagnole:

M. Antonio Fabra Ribas, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire à Berne;

M. Mariano Gomez, Président de la Cour Suprême de Justice et ancien Recteur de l'Université de Valence;

For the Union of South Africa:

Dr. Stefanus François Naudé Gie, Minister of the Union of South Africa in Berlin;

Mr. Harry Thomson Andrews, Permanent Delegate to the League of Nations;

For the Irish free State:

Mr. Francis T. Cremins, Permanent Delegate to the League of Nations;

For India:

Captain the Right Honourable David Euan Wallace, M.C., M.P.;

His Majesty the King of Denmark:

M. Niels Peter Arnstedt, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary at Cairo;

M. Niels Vilhelm Boeg, Member of the Court of Appeal at Copenhagen, former Judge of the Mixed Tribunals in Egypt, former President of the Greco-Turkish Arbitration Tribunal;

His Majesty the King of Egypt:

Mustapha El-Nahas Pasha, President of the Council of Ministers, Minister of the Interior and of Public Health;

Dr. Ahmed Maher, President of the Chamber of Deputies;

Wacyf Boutros Ghali Pasha, Minister for Foreign Affairs;

Makram Ebeid Pasha, Minister of Finance;

Abdel Hamid Badaoui Pasha, President of the Comité du Contentieux de l'Etat;

The President of the Spanish Republic:

M. Antonio Fabra Ribas, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary at Berne;

M. Mariano Gomez, President of the Supreme Court of Justice; former Rector of the University of Valencia;

Le Président de la République Française:

M. François de Tessan, Député, Sous-Secrétaire d'Etat à la Présidence du Conseil;

M. Max Hymans, Député, ancien Président de la Commission des douanes et des Conventions commerciales;

Sa Majesté le Roi des Hellènes:

M. Nicolas Politis, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Grèce à Paris, Ancien Ministre des Affaires étrangères;

M. Georges Roussos, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire, Ancien Ministre des Affaires étrangères;

M. Constantin Vryakos, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire, ancien Ministre de la Justice;

M. Constantin Sakellaropoulo, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire, Directeur des Affaires politiques au Ministère des Affaires étrangères;

Sa Majesté le Roi d'Italie, Empereur d'Ethiopie:

Le Comte Luigi Aldrovandi Marescotti, di Viano, Ambassadeur de Sa Majesté le Roi d'Italie, Empereur d'Ethiopie;

M. Salvatore Messina, Président de Section de la Cour de Cassation;

M. Piero Parini, Ministre Plénipotentiaire, Directeur général des Italiens à l'étranger;

M. Pellegrino Ghigi, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté le Roi d'Italie, Empereur d'Ethiopie, au Caire;

Sa Majesté le Roi de Norvège:

M. Michael Hansson, Ancien Président de la Cour d'appel mixte d'Egypte, Membre pour la Norvège de la Cour permanente d'arbitrage à La Haye, Président de l'Office International Nansen pour les réfugiés;

The President of the French Republic:

M. François de Tessan, Deputy, Under-Secretary of State in the Department of the President of the Council;

M. Max Hymans, Deputy, former President of the Commission for Customs and Commercial Conventions;

His Majesty the King of the Hellenes:

M. Nicolas Politis, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary of Greece in Paris, former Minister for Foreign Affairs;

M. Georges Roussos, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary, former Minister for Foreign Affairs;

M. Constantin Vryakos, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary, former Minister of Justice;

M. Constantin Sakellaropoulo, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary, Director of Political Affairs in the Ministry of Foreign Affairs;

His Majesty the King of Italy, Emperor of Ethiopia:

Count Luigi Aldrovandi Marescotti di Viano, Ambassador of His Majesty the King of Italy, Emperor of Ethiopia;

M. Salvatore Messina, President of Section in the Court of Cassation;

M. Piero Parini, Minister Plenipotentiary, Director-General of Italians abroad;

M. Pellegrino Ghigi, Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary of His Majesty the King of Italy, Emperor of Ethiopia, at Cairo;

His Majesty the King of Norway:

M. Michael Hansson, former President of the Egyptian Mixed Court of Appeal, Norwegian Member of the Permanent Court of Arbitration at The Hague, President of the Nansen International Office for Refugees;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

M. W. C. Beucker Andreae, Chef de la Direction des Affaires Juridiques au Ministère des Affaires étrangères;

M. le Chevalier J. J. B. Bosch de Rosenthal, Chargé d'Affaires des Pays-Bas au Caire;

Le Comte W. F. L. de Bylandt, Conseiller à la Légation des Pays-Bas à Paris;

Le Président de la République Portugaise:

M. le Dr. J. Caeiro Da Matta, Ancien Ministre des Affaires étrangères, Professeur et Recteur de l'Université de Lisbonne;

Sa Majesté le Roi de Suède:

M. K. K. F. Malmar, Directeur de la Division Juridique du Ministère des Affaires étrangères.

Lesquels, après avoir déposé leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Les Hautes Parties contractantes déclarent accepter, chacune en ce qui la concerne, l'abolition complète des Capitulations en Egypte à tous les points de vue.

Article 2.

Sous réserve des principes du droit international, les étrangers seront soumis à la législation égyptienne en matière pénale, civile, commerciale, administrative, fiscale ou autre.

Il est entendu que la législation à laquelle les étrangers seront soumis ne sera pas incompatible avec les principes généralement adoptés dans les législations modernes, et ne comportera pas, spécialement en matière fiscale, de discrimination au détriment des étrangers ou au détriment des sociétés constituées conformément à la loi égyptienne dans lesquelles les étrangers ont des intérêts sérieux.

Her Majesty the Queen of the Netherlands:

M. W. C. Beucker, Andreae, Head of the Directorate of Legal Affairs in the Ministry of Foreign Affairs;

M. le Chevalier J. J. B. Bosch de Rosenthal, Chargé d'Affaires of the Netherlands at Cairo;

Count W. F. L. de Bylandt, Counsellor in the Netherlands Legation in Paris;

The President of the Portuguese Republic:

Dr. J. Caeiro Da Matta, former Minister for Foreign Affairs, Professor and Rector of the University of Lisbon;

His Majesty the King of Sweden:

M. K. K. F. Malmar, Director of the Legal Division of the Ministry of Foreign Affairs;

Who, having deposited their full powers, found in good and due form, have agreed on the following provisions:

Article 1.

The High Contracting Parties declare that they agree, each in so far as he is concerned, to the complete abolition in all respects of Capitulations in Egypt.

Article 2.

Subject to the application of the principles of international law, foreigners shall be subject to Egyptian legislation in criminal, civil, commercial, administrative, fiscal and other matters.

It is understood that the legislation to which foreigners will be subject will not be inconsistent with the principles generally adopted in modern legislation and will not, with particular relation to legislation of a fiscal nature, entail any discrimination against foreigners or against companies, incorporated in accordance with Egyptian law wherein foreigners are substantially interested.

La disposition qui précède, en tant qu'elle ne constitue pas une règle reconnue de droit international, ne sera applicable que durant la période transitoire.

Article 3.

La cour d'appel mixte et les tribunaux mixtes existants sont maintenus jusqu'au 14 octobre 1949.

A partir du 15 octobre 1937, ils seront régis par une loi égyptienne portant Règlement d'organisation judiciaire dont le texte est annexé à la présente Convention.

A la date visée à l'alinéa premier, toutes les affaires pendantes devant les tribunaux mixtes seront transférées en l'état et sans frais aux tribunaux nationaux pour y être poursuivies jusqu'à leur solution définitive.

La période allant du 15 octobre 1937 jusqu'au 14 octobre 1949 sera dénommée ,,période transitoire''.

Article 4.

Les magistrats, fonctionnaires et employés des tribunaux mixtes et du parquet mixte en service au 14 octobre 1937 sont maintenus en fonctions.

Article 5.

Les règles applicables par les tribunaux nationaux égyptiens en matière d'actions accessoires seront les mêmes que celles qui sont prévues pour les tribunaux mixtes par l'article 37 du Règlement d'organisation judiciaire mixte.

Article 6.

Les tribunaux nationaux connaîtront des poursuites contre les auteurs et complices, quelle que soit leur nationalité, des crimes et délits visés à l'article 45 du Règlement d'organisation judiciaire mixte lorsqu'il s'agit des magistrats et officiers de justice de ces tribunaux, de leurs sentences et mandats, ou lorsqu'il s'agit d'une banqueroute simple ou frauduleuse dans les cas de faillite prononcée par ces tribunaux.

The immediately preceding paragraph, in so far as it does not constitute a recognised rule of international law, shall apply only during the transition period.

Article 3.

The Mixed Court of Appeal and the Mixed Tribunals now existing shall be maintained until October 14th, 1949.

As from October 15th, 1937, they shall be governed by an Egyptian law establishing the *Règlement d'organisation judiciaire* the text of which is annexed to the present Convention.

On the date mentioned in paragraph 1 above, all cases pending before the Mixed Tribunals shall be remitted, at the stage which they have then reached and without involving the parties in the payment of any fees, to the National Tribunals to be continued therein until they are finally disposed of.

The period from October 15th, 1937 to October 14th, 1949 shall be known as ,,the transition period''.

Article 4.

The judges, officials and staff of the Mixed Tribunals and of the Mixed Parquet, who are employed there on October 14th, 1937 shall be retained in office.

Article 5.

The rules to be applied by the Egyptian National Courts in regard to third party actions shall be the same as those prescribed for the Mixed Tribunals in Article 37 of the *Règlement d'organisation judiciaire mixte.*

Article 6.

The National Courts shall also have jurisdiction in respect of the prosecution of persons of any nationality, accused as principals or accomplices of any of the crimes and misdemeanours referred to in Article 45 of the *Règlement d'organisation judiciaire mixte* involving judges and judicial officials of those courts or their judgments or orders or of bankruptcy offences where the bankruptcy proceedings have taken place before the said courts.

Article 7.

Le changement de nationalité de l'une des parties survenu en cours d'instance devant les tribunaux nationaux ne pourra modifier la compétence du tribunal saisi.

Article 8.

Sous réserve des dispositions de l'article 9 ci-après, aucune action civile, commerciale, de statut personnel ou pénale, ne sera reçue à partir du 15 octobre 1937 devant les juridictions consulaires en Egypte.

Les causes commencées devant ces juridictions avant la date précitée seront continuées par devant lesdites juridictions jusqu'à leur solution définitive, à moins qu'elles ne soient transférées aux tribunaux mixtes dans les conditions prévues à article 53 du Règlement d'organisation judiciaire.

Article 9.

Chacune des Hautes Parties contractantes qui a des tribunaux consulaires en Egypte, pourra les conserver à l'effet d'exercer la juridiction en matière de statut personnel, dans tous les cas où la loi applicable est la loi nationale de cette Haute Partie contractante.

Toute Haute Partie contractante qui désirerait user de cette faculté devra en donner avis au Gouvernement royal égyptien en même temps qu'elle déposera ses instruments de ratification à la présente Convention.

Au cours de la période transitoire, chaque Haute Partie contractante pourra déclarer qu'elle renonce à sa juridiction consulaire. Cette déclaration sortira ses effets à partir du 15 octobre qui suivra la date à laquelle elle aura été faite. Aucune affaire nouvelle ne pourra être introduite après la date à laquelle la renonciation aura pris effet, mais les procédures en cours pourront être suivies jusqu'à la solution définitive du litige.

Les juridictions consulaires ne seront pas maintenues après le 14 octobre 1949. A cette date, toutes les affaires pendantes devant ces juridictions seront transférées en l'état aux tribunaux nationaux.

Article 7.

A change in the nationality of one of the parties in the course of proceedings before the National Courts shall not affect the competence of the Court before which the proceedings have been brought.

Article 8.

Subject to the provisions of Article 9, no civil or commercial action, no action in matters of personal status and no criminal cause shall be instituted before any Consular Court in Egypt after October 15th, 1937.

Proceedings already brought prior to the above date in any such courts shall be continued before them until finally disposed of, unless they are remitted to the Mixed Tribunals under the conditions specified in Article 53 of the *Règlement d'organisation judiciaire*.

Article 9.

Any of the High Contracting Parties who possess at present Consular Courts in Egypt, may retain such courts for the purposes of jurisdiction in matters of personal status in all cases in which the law applicable is the national law of the High Contracting Party concerned.

Any such High Contracting Party who desires to exercise the above right shall notify the Royal Egyptian Government to this effect at the time of the deposit of his instrument of ratification of the present Convention.

At any time during the transition period any High Contracting Party may make a declaration renouncing his consular jurisdiction. Such declaration shall take effect as from October 15th following the date on which it is made. No new proceeding shall be entertained after the date on which a renunciation of jurisdiction takes effect, but any proceeding already instituted may be continued until finally disposed of.

No Consular Court shall be maintained after October 14th, 1949. On that date all proceedings pending before the said Consular Courts shall be remitted to the National Tribunals at the stage they have then reached.

Article 10.

En matière de statut personnel, la loi applicable déterminera la juridiction compétente.

Le statut personnel comprendra les matières définies à l'article 28 du Règlement d'organisation judiciaire mixte.

La loi applicable sera déterminée d'après les règles énoncées aux articles 29 et 30 dudit Règlement.

Article 11.

Les consuls étrangers seront soumis à la juridiction des tribunaux mixtes, sous les réserves admises par le droit des gens. Ils ne pourront notamment pas être poursuivis à raison d'actes accomplis dans l'exercice de leurs fonctions.

Sous condition de réciprocité, ils exerceront les attributions communément reconnues aux consuls en matière d'actes d'état civil, de contrats de mariages et autres actes notariés, de succession, de représentation en justice de leurs nationaux absents et de navigation maritime, et jouiront de l'immunité personnelle.

Jusqu'à la conclusion de conventions consulaires et, éventuellement, durant un délai de trois années à partir de la date de la signature de la présente Convention, les consuls continueront à jouir des immunités qui leur sont actuellement reconnues en ce qui concerne les locaux du consulat et en matière d'impôts, droits de douane et autres contributions publiques.

Article 12.

Les Hautes Parties contractantes s'engagent à conserver en Egypte durant la période transitoire tous les documents judiciaires de leurs tribunaux consulaires.

Les juridictions du pays pourront prendre connaissance de ces documents toutes les fois qu'elles le jugeront nécessaire pour une affaire de leur compétence; des copies certifiées conformes des dits documents leur seront fournies sur demande.

Article 10.

In matters of personal status, the jurisdiction which is competent shall be determined by the law to be applied.

The expression ,,personal status'' refers to the matters specified in Article 28 of the *Règlement d'organisation judiciaire mixte*.

The law to be applied shall be ascertained in conformity with the rules set out in Articles 29 and 30 of the said *Règlement*.

Article 11.

Without prejudice to the exceptions recognised by international law, foreign consuls shall be subject to the jurisdiction of the Mixed Tribunals. In particular, they may not be prosecuted in respect of acts performed by them in the performance of their official duties.

Subject to reciprocity, they shall exercise the powers customarily granted to consuls as regards registration in matters of personal status, as regards contracts of marriage and other notarial acts, inheritance, the representation before the Courts of the interests of their absent nationals and maritime navigation, and shall enjoy personal immunity.

Until Consular Conventions are concluded, and in any case during a period of three years as from the date of the signature of the present Convention, consuls shall continue to enjoy the immunities which they possess at present in respect of consular premises and in the matter of taxes, customs duties and other public dues.

Article 12.

The High Contracting Parties undertake to maintain in Egypt, during the transition period, all the judicial records of their Consular Courts.

These records shall be open for inspection by the Courts in Egypt whenever such inspection is required in connection with a case coming within their jurisdiction; certified copies of such records shall be furnished upon the request of any such court.

Article 13.

Tout différend entre les Hautes Parties contractantes au sujet de l'interprétation ou de l'application des dispositions de la présente Convention qu'elles ne seraient pas parvenues à résoudre par les moyens diplomatiques sera soumis, à la demande de l'une des Parties au différend, à la Cour permanente de Justice internationale.

Toutefois, s'il existe actuellement entre l'une des Hautes Parties contractantes et Sa Majesté le Roi d'Egypte un traité d'arbitrage prévoyant un autre tribunal, celui-ci sera, pendant la durée de la Convention, substituée à la Cour permanente de Justice internationale aux fins du présent article, même si ledit traité d'arbitrage cesse d'exister à d'autres fins.

Article 14.

La présente Convention, à l'exception de l'annexe visée à l'article 3, est établie en un seul exemplaire en langues française et anglaise. Les deux textes feront également foi pour son interprétation.

Pour l'annexe sus-visée, le texte français fera seul foi.

Article 15.

La présente Convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront déposés le plus tôt possible au Caire. Le Gouvernement Royal égyptien se chargera de faire enregistrer la Convention au Secrétariat de la Société des Nations.

Le Gouvernement Royal égyptien informera les Gouvernements des Hautes Parties contractantes et le Secrétaire général de la Société des Nations du dépôt de chaque ratification.

La présente Convention entrera en vigueur le 15 octobre 1937 si trois instruments de ratification ont été déposés. Elle n'entrera néanmoins en vigueur à l'égard des autres signataires qu'à la date du dépôt de leurs instruments de ratification respectifs.

Article 13.

Any dispute between the High Contracting Parties relating to the interpretation or application of the provisions of the present Convention, which they are unable to settle by diplomatic means, shall, on the application of one of the Parties to the dispute, be submitted to the Permanent Court of International Justice.

If, however, there is at present in force between any of the High Contracting Parties and His Majesty the King of Egypt a treaty of arbitration providing for another tribunal, this tribunal shall, for the duration of this Convention, be substituted for the Permanent Court of International Justice for the purposes of this Article, even though such treaty of arbitration may have ceased to exist for other purposes.

Article 14.

The present Convention, with the exception of the annex referred to in Article 3, has been drawn up in a single copy in the English and French languages. Both texts shall be equally authentic for the purposes of its interpretation.

In the case of the annex aforesaid the French text alone shall be authentic.

Article 15.

The present Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be deposited as soon as possible at Cairo. The Royal Egyptian Government shall undertake the registration of the Convention with the Secretariat of the League of Nations.

The Royal Egyptian Government shall inform the Governments of the High Contracting Parties and the Secretary-General of the League of Nations of the deposit of each ratification.

The present Convention shall come into force on October 15th, 1937 if three instruments of ratification have been deposited. It shall not however come into force in respect of the other signatories before the date of the deposit of their respective instruments of ratification.

En foi de quoi les plénipotentiaires susmentionnés ont signé la présente Convention.

In faith whereof the abovementioned Plenipotentiaries have signed the present Convention.

Fait à Montreux, le huit mai mil neuf cent trente-sept, en un seul exemplaire, revêtu des sceaux des Plénipotentiaires, qui sera déposé dans les archives du Gouvernement royal égyptien et dont les copies certifiées conformes seront remises aux Gouvernements des Puissances signataires.

Done at Montreux, on the eighth day of May, one thousand nine hundred and thirty-seven, in a single copy, bearing the seals of the Plenipotentiaries, which shall be deposited in the archives of the Royal Egyptian Government and of which certified true copies shall be delivered to the Governments of the signatory Powers.

(L.S.) Bert FISH.
(L.S.) P. FORTHOMME.
(L.S.) David Euan WALLACE.
(L.S.) David Victor KELLY.
(L.S.) William Eric BECKETT.
(L.S.) David Euan WALLACE.
(L.S.) David Euan WALLACE.
(L.S.) S. F. N. GIE.
(L.S.) H. T. ANDREWS.
(L.S.) F. T. CREMINS.
(L.S.) David Euan WALLACE.
(L.S.) N. P. ARNSTEDT.
(L.S.) N. V. BOEG.
(L.S.) MOUSTAPHA EL-NAHAS.
(L.S.) A. MAHER.
(L.S.) WACYF BOUTROS GHALI.
(L.S.) MAKRAM EBEID.

(L.S.) A. BADAOUI.
(L.S.) A. FABRA RIBAS.
(L.S.) MARIANO GOMEZ.
(L.S.) F. DE TESSAN.
(L.S.) HYMANS.
(L.S.) N. POLITIS.
(L.S.) G. ROUSSOS.
(L.S.) C. VRYAKOS.
(L.S.) C. M. SAKELLAROPOULO.
(L.S.) L. ALDROVANDI.
(L.S.) SALVATORE MESSINA.
(L.S.) PIERO PARINI.
(L.S.) GHIGI.
(L.S.) MICHAËL HANSSON.
(L.S.) W C. BEUCKER ANDREAE.
(L.S.) J. BOSCH DE ROSENTHAL.
(L.S.) W. DE BYLANDT.
(L.S.) J. CAEIRO DA MATTA.
(L.S.) MALMAR.

ANNEXE.

Règlement d'organisation judiciaire.

I. ORGANISATION ET COMPOSITION.

Article 1er.

Sont maintenus la cour d'appel mixte d'Alexandrie et les trois tribunaux mixtes de première instance du Caire, d'Alexandrie et de Mansourah, avec leurs circonscriptions territoriales actuelles.

Ces circonscriptions peuvent être modifiées par décret après avis de la cour.

Article 2.

La cour d'appel sera composée de 18 conseillers dont 11 étrangers. Le cas échéant, deux conseillers, dont un étranger, pourront être nommés en sus de ce nombre. Il sera pourvu aux vacances qui se produiront parmi les conseillers étrangers de la cour d'appel par voie de promotion de juges étrangers des tribunaux de première instance.

Article 3.

Les tribunaux du Caire, d'Alexandrie et de Mansourah seront composés, à la dae du 15 octobre 1937, de 61 juges, dont 40 étrangers.

Au fur et à mesure des vacances qui se produiront par voie de mise à la retraite, décès, démission ou promotion parmi les juges étrangers, ces magistrats sont remplacés par des magistrats égyptiens.

Toutefois, le nombre des juges étrangers des tribunaux de première instance ne pourra être inférieur au tiers du nombre des magistrats composant ces tribunaux.

Article 4.

Il ne sera fait aucune distinction basée sur la nationalité des magistrats tant pour la composition des chambres que pour la désignation aux différents postes de l'organisation judiciaire, y compris la présidence des tribunaux et des chambres.

Le président de la cour d'appel sera de nationalité étrangère et le vice-président de nationalité égyptienne.

Dans le cas où le président d'un tribunal serait de nationalité égyptienne, le vice-président sera de nationalité étrangère et réciproquement.

Article 5.

Les arrêts de la cour d'appel sont rendus par cinq conseillers. Toutefois la loi peut fixer à trois conseillers la composition des chambres statuant sur des affaires qui en premier ressort sont de la compétence d'un juge unique.

La cour d'assises est composée de cinq magistrats dont trois conseillers à la cour d'appel.

Les jugements des tribunaux de première instance, tant en matière civile qu'en matière pénale, sont rendus par trois juges.

En matière commerciale, les trois juges peuvent, en vertu d'une loi, être assistés de deux assesseurs avec voix consultative.

En matière de référés, de justice sommaire et de simple police, les jugements sont rendus par un juge unique.

Article 6.

Les magistrats sont nommés par décret.

Ils sont inamovibles.

La limite d'âge pour la mise à la retraite d'office est fixée à 65 ans pour les juges de première instance et à 70 ans pour les conseillers à la cour d'appel.

Le passage d'un juge d'un tribunal à un autre ainsi que son avancement ne peuvent avoir lieu que sur avis conforme de l'assemblée générale de la cour.

Article 7.

Les présidents et vice-présidents de la cour d'appel et des tribunaux sont nommés pour un an, par décret, sur désignation de l'assemblée générale de la cour à la majorité absolue des voix. Pour les tribunaux de première instance, la désignation a lieu sur une liste alphabétique dressée par l'assemblée générale de chaque tribunal et comprenant trois candidats à Alexandrie et au Caire et deux candidats à Mansourah.

Les présidents de chambre de la cour d'appel son désignés chaque année par l'assemblée générale de la cour.

Les présidents de chambre de chaque tribunal sont désignés chaque année par l'assemblée générale de la cour sur présentation de l'assemblée générale du tribunal.

Article 8.

Les traitements des magistrats sont fixés par la loi.

Article 9.

Les fonctions de magistrat sont incompatibles avec l'exercice du commerce ou avec toute fonction salariée.

Article 10.

La discipline des magistrats est réservée à la cour d'appel. Le règlement général judiciaire détermine les mesures disciplinaires et la procédure à suivre en cette matière.

Article 11.

Les audiences sont publiques, sauf le cas où le tribunal ordonne, par décision motivée, le huis-clos dans l'intérêt des bonnes moeurs ou de l'ordre public.

La défense est libre.

Article 12.

Les langues judiciaires employées devant les tribunaux mixtes pour les plaidoiries et la rédaction des actes et sentences sont: l'arabe, l'anglais, le français et l'italien.

Le dispositif des sentences sera prononcé dans deux langues judiciaires dont l'une sera obligatoirement l'arabe. Après le prononcé, les sentences rédigées en langue étrangère seront intégralement traduites en langue arabe et celles rédigées en langue arabe seront intégralement traduites en langue étrangère.

En cas de divergence entre le texte original et la traduction, le premier fera foi.

Article 13.

Sous réserve des exceptions prévues par les codes, les lois ou les règlements, les parties ne peuvent être représentées en justice que par des personnes admises à exercer comme avocats devant les tribunaux mixtes. Le règlement général judiciaire détermine l'organisation du barreau et les conditions de la discipline des avocats.

Article 14.

Le personnel auxiliaire de la cour d'appel et des tribunaux comprend: les greffiers, les commis-greffiers, les interprètes, les huissiers et autres agents.

Le règlement général judiciaire détermine les conditions de discipline du personnel susvisé.

Article 15.

L'exécution des sentences est effectuée sur l'ordre du tribunal par ses huissiers, avec l'assistance des autorités administratives lorsqu'elle est requise.

II. PARQUET.

Article 16.

Le parquet près les tribunaux mixtes exerce les attributions prévues ci-après ainsi que celles qui lui sont conférées par la loi.

Il est dirigé par un procureur général de nationalité étrangère.

Article 17.

Le procureur général est assisté d'un premier avocat général de nationalité égyptienne et d'un deuxième avocat général de nationalité étrangère.

En cas d'absence ou d'empêchement, le procureur général est remplacé par le premier avocat général en matière civile et au point de vue administratif, et par le deuxième avocat général en matière pénale.

Le procureur général a en outre sous sa direction des substituts en nombre suffisant.

Article 18.

Les magistrats du parquet sont nommés par décret. Ils sont amovibles et relèvent exclusivement de leurs chefs hiérarchiques et, en dernier lieu, du ministre de la justice.

Article 19.

Le ministère public, en la personne du procureur général, d'un des avocats généraux ou d'un substitut, peut siéger à toutes les chambres et à toutes les assemblées générales de la cour et des tribunaux.

Article 20.

En matière pénale, le parquet exerce l'action publique. Il dirige la police judiciaire dans toute affaire rentrant dans la juridiction des tribunaux mixtes.

Les fonctionnaires auxquels la loi reconnaît la qualité d'officiers de police judiciaire sont, comme tels, placés sous les ordres du parquet.

Article 21.

Le procureur général donne son avis lorsqu'il y a lieu d'appliquer, à l'égard d'un étranger, les dispositions du code pénal et du code d'instruction criminelle concernant la remise totale ou partielle ou la commutation d'une peine ainsi que l'exécution de la peine capitale.

Article 22.

Le procureur général a la surveillance des prisons et des établissements pénitentiaires dans lesquels des étrangers sont détenus. Il a également à tout moment libre accès à tout autre lieu où un étranger serait détenu.

Il signale au ministre de la justice les irrégularités qu'il constate et lui fait toutes autres communications que comporte la surveillance dont il est chargé.

Article 23.

Le ministère public intervient dans toute affaire ayant trait au statut personnel ou à la nationalité. Il peut aussi intervenir dans les affaires intéressant des mineurs ou des incapables ainsi que dans tous autres cas prévus par le code de procédure civile.

Il lui appartient en outre d'ordonner et de faire exécuter les mesures qu'il juge opportunes pour la sauvegarde des intérêts des mineurs ou des incapables.

Article 24.

Le parquet a la surveillance du service des fonds judiciaires et de la caisse spéciale des dépôts et consignations.

Il contrôle en outre les services des greffes et des huissiers dont la direction est réservée aux présidents de la cour et des tribunaux.

III. COMPETENCE.

Article 25.

Aux fins de la compétence des tribunaux mixtes, le mot ,,étrangers'' comprend les ressortissants des Hautes Parties contractantes à la convention de Montreux concernant l'abolition des Capitulations en Egypte, ainsi que les ressortissants de tout autre Etat qui pourrait être visé par décret.

Aucun ressortissant égyptien ne pourra se prévaloir de la protection d'une Puissance étrangère.

Les ressortissants de la Syrie et du Liban ainsi que ceux de la Palestine et de la Transjordanie seront justiciables de la juridiction nationale tant en matière civile qu'en matière pénale.

Les ressortissants étrangers (citoyens, sujets et protégés) appartenant à des religions, confessions ou rites pour lesquels il existe des tribunaux égyptiens de statut personnel, continueront, dans les mêmes conditions que dans le passé, à être jugés, en cette matière, par lesdits tribunaux.

Les ressortissants susvisés auront en outre la faculté d'opter en matière civile et commerciale entre la juridiction mixte et la juridiction nationale. Lorsqu'un desdits ressortissants sera cité, dans l'une de ces matières, devant un tribunal national, dans une affaire à propos de laquelle il n'aura pas préalablement accepté la compétence de la juridiction nationale, il devra, s'il désire décliner la compétence du tribunal saisi, le faire par lettre recommandée ou exploit d'huissier, ou au plus tard à la première audience, faute de quoi le tribunal sera compétent.

A. Compétence en matière civile et commerciale.

Article 26.

Les tribunaux mixtes connaissent de toutes contestations en matière civile et commerciale entre étrangers en entre étrangers et justiciables des tribunaux nationaux.

Toutefois, les tribunaux nationaux sont compétents en ces matières à l'égard de tout étranger qui accepte de se soumettre à leur juridiction.

Cette soumission peut résulter d'une clause attributive de compétence ou du fait 1°) que l'étranger a lui-même introduit la procédure devant les tribunaux nationaux; 2°) qu'il n'a pas décliné la compétence de ces tribunaux avant le prononcé d'un jugement dans une procédure où il a comparu comme défendeur ou intervenant.

Le fait de se soumettre à la juridiction d'un tribunal de premier degré entraîne la soumission à la juridiction des tribunaux supérieurs du même ordre.

Article 27.

Les tribunaux mixtes connaissent également des contestations et des questions relatives au statut personnel dans les cas où la loi applicable aux termes de l'article 29 est une loi étrangère.

Article 28.

Le statut personnel comprend : les contestations et les questions relatives à l'état et à la capacité des personnes; au droit de famille, notamment aux fiançailles, au mariage, aux droits et devoirs réciproques des époux, à la dot et au régime des biens entre époux, au divorce, à la répudiation, à la séparation, à la filiation, à la reconnaissance, et au désaveu de paternité, aux relations entre ascendants et descendants, à l'obligation alimentaire entre les parents et entre les alliés, à la légitimation, à l'adoption, à la tutelle, à la curatelle, à l'interdiction, à l'émancipation; aux donations, aux successions, aux testaments et autres dispositions à cause de mort; à l'absence et à la présomption de décès.

Article 29.

L'état et la capacité des personnes sont régis par leurs lois nationales.

Les conditions de fond relatives à la validité du mariage sont régies par la loi nationale de chacun des époux.

Dans les matières relatives aux rapports entre époux, y compris la séparation, le divorce et la répudiation, et à leurs effets quant aux biens, la loi applicable sera la loi nationale du mari au moment de la célébration du mariage.

Les droits et devoirs réciproques entre parents et enfants sont régis par la loi nationale du père.

L'obligation alimentaire est régie par la loi nationale du débiteur.

Les matières relatives à la filiation, à la légitimation, à la reconnaissance et au désaveu de paternité sont régies par la loi nationale du père.

Les questions relatives à la validité de l'adoption sont régies par la loi nationale de l'adoptant aussi bien que par celle de l'adopté. Les effets de l'adoption sont régis par la loi nationale de l'adoptant.

La tutelle, la curatelle et l'émancipation sont régies par la loi nationale de l'incapable.

Les successions et les testaments sont régis par la loi nationale du de cujus ou du testateur.

Les donations sont régies par la loi nationale du donateur au moment de la donation.

Les règles du présent article ne portent pas atteinte aux dispositions relatives au régime de la propriété immobilière en Egypte.

Article 30.

A défaut de nationalité connue, ou si une personne a simultanément, au regard de plusieurs états étrangers, la nationalité de chacun d'eux, le juge déterminera la loi applicable.

Si une personne possède simultanément, au regard de l'Egypte, la nationalité égyptienne et au regard d'un ou plusieurs états étrangers, la nationalité de ces états, la loi applicable sera la loi égyptienne.

Article 31.

Par le terme ,,loi nationale'', on doit entendre les dispositions internes de cette loi à l'exclusion de ses dispositions de droit international privé.

Article 32.

Les règles de procédure prévues par une loi étrangère ne sont pas applicables en tant qu'elles sont incompatibles avec les règles de procédure égyptiennes.

Article 33.

Sous réserve des dispositions des articles 34, 35, 36 et 37, la compétence des tribunaux mixtes est déterminée uniquement par la nationalité des parties réellement en cause, sans égard aux intérêts mixtes qui pourraient être indirectement engagés.

Article 34.

Dans leurs contestations avec des justiciables des tribunaux nationaux, les sociétés de nationalité égyptienne déjà constituées, dans lesquelles entrent des intérêts étrangers sérieux, sont justiciables des tribunaux mixtes, à moins que leurs statuts ne contiennent une clause attributive de compétence aux tribunaux nationaux ou qu'elles n'aient accepté la juridiction de ces tribunaux conformément à l'article 26.

Article 35.

Les tribunaux mixtes sont de même compétents en matière de faillite d'un justiciable des tribunaux nationaux, si l'un des créanciers parties à la procédure est étranger.

Article 36.

Le seul fait de la constitution d'une hypothèque en faveur d'un étranger sur les biens immeubles, quels que soient le

possesseur et le propriétaire, rend les tribunaux mixtes compétents pour statuer sur la validité de l'hypothèque et sur toutes ses conséquences, jusques et y compris la vente forcée de l'immeuble ainsi que la distribution du prix.

Article 37.

Les tribunaux mixtes ne peuvent pas connaître d'une action qui n'est pas en soi de leur compétence, même si elle se présente comme accessoire à une action déjà introduite devant eux. Toutefois, ils connaîtront de ladite action accessoire lorsque la juridiction qui en aura été saisie estimera, dans l'intérêt de la justice, devoir renvoyer les parties se pourvoir devant eux.

Les tribunaux mixtes peuvent, s'ils estiment devoir le faire dans l'intérêt de la justice, renvoyer les parties se pourvoir devant les tribunaux nationaux lorsque l'action introduite devant eux se présente comme une action accessoire à une action principale déjà introduite devant lesdits tribunaux nationaux.

Article 38.

Ne sont pas soumises aux tribunaux mixtes les demandes des étrangers contre un wakf en revendication de la propriété d'immeubles de ce wakf; mais ces tribunaux sont compétents pour statuer sur la demande intentée sur la question de possession légale, quel que soit le demandeur ou le défendeur.

Ne sont pas non plus de la compétence des tribunaux mixtes les contestations ayant directement ou indirectement pour objet la constitution d'un wakf, la validité, l'interprétation ou l'application de ses clauses, ou la nomination ou révocation du nazir.

Les tribunaux mixtes peuvent toutefois déclarer inopposable aux créanciers du constituant la constitution en wakf d'un bien, faite en fraude de leurs droits.

Article 39.

Lorsque, dans une instance, une exception relative au statut personnel d'une partie justiciable en cette matière d'une autre juridiction est soulevée, les tribunaux mixtes, s'ils reconnaissent la nécessité de faire statuer au préalable sur l'exception, doivent surseoir au jugement du fond et fixer un délai à la partie contre laquelle la question préjudicielle a été soulevée pour la faire juger définitivement par le juge compétent. Si cette nécessité n'est pas reconnue, il sera passé outre au jugement du fond.

Article 40.

La cession d'un droit à un étranger, la mise en cause d'un étranger ou la constitution d'un prête-nom étranger ne peut donner compétence aux tribunaux mixtes pour statuer sur des contestations de la compétence des tribunaux nationaux, lorsque la cession, la mise en cause ou la constitution du prête-nom a pour but de distraire des tribunaux nationaux la connaissance de ces litiges.

Est présumée avoir été faite dans ce but toute cession consentie en cours d'instance. Le tribunal peut toutefois, dans des cas exceptionnels, admettre la preuve du contraire.

Sous réserve de la disposition de l'alinéa précédent, l'exception de prête-nom ne saurait être opposée lorsqu'il s'agit de cessions par voie d'endossement d'effets de commerce.

L'endossement irrégulier ou en recouvrement d'un effet de commerce à un étranger ne donne pas compétence aux tribunaux mixtes pour des contestations de la compétence des tribunaux nationaux.

Article 41.

Lorsque le plaideur, dont le caractère étranger donnait compétence aux tribunaux mixtes, ne se trouve plus, avant la clôture des débats, être partie à l'instance, ces tribunaux, sur l'exception soulevée par l'une des parties, cesseront d'avoir compétence dans l'affaire qui sera transférée en l'état aux tribunaux nationaux.

Article 42.

Le changement de nationalité de l'une des parties, survenu en cours d'instance, ne pourra modifier la compétence du tribunal régulièrement saisi.

Article 43.

Les tribunaux mixtes ne peuvent connaître directement ou indirectement des actes de souveraineté. Ils ne peuvent pas statuer sur la validité de l'application aux étrangers des lois ou règlements égyptiens.

Ils ne peuvent pas, non plus, statuer sur la propriété du domaine public.

Mais, sans pouvoir interpréter un acte d'administration ou en arrêter l'exécution, ils sont compétents pour connaître:

1°. en matière civile ou commerciale, de toutes contestations mobilières ou immobilières entre les étrangers et l'Etat; 2°. de toute action en responsabilité civile intentée par un étranger contre l'Etat à raison de mesures administratives prises en violation des lois ou règlements.

B. Compétence pénale.

Article 44.

Les tribunaux mixtes connaissent de toute poursuite contre un étranger pour un fait punissable par la loi.

Article 45.

1. Les tribunaux mixtes connaissent en outre des poursuites contre les auteurs ou complices, quelle que soit leur nationalité, des crimes et délits suivants:

1°) crimes et délits commis directement contre les magistrats et officiers de justice des tribunaux mixtes dans l'exercice ou à l'occasion de l'exercice de leurs fonctions;

2°) crimes et délits commis directement contre l'exécution des sentences et des mandats de justice des tribunaux mixtes;

3°) crimes et délits imputés aux juges et officiers de justice, quand ils sont accusés de les avoir commis dans l'exercice de leurs fonctions ou par suite d'un abus de ces fonctions;

4°) crimes et délits de banqueroute simple ou frauduleuse dans les cas de faillites mixtes.

Sont compris sous la désignation d'officiers de justice, dans les paragraphes 1 et 3 ci-dessus, les greffiers, les commis greffiers assermentés, les interprètes attachés au tribunal et les huissiers titulaires, mais non les personnes chargées accidentellement, par délégation du tribunal, d'une signification ou d'un acte d'huissier.

Article 46.

En matière pénale, les tribunaux de simple police jugent les faits qualifiés contraventions par la loi et les délits comportant une peine ne dépassant pas trois mois d'emprisonnement.

Les tribunaux correctionnels jugent les faits qualifiés délits par la loi, autres que ceux visés à l'alinéa précédent, et les appels contre les jugements rendus par les tribunaux de simple police.

Les cours d'assises jugent les faits qualifiés crimes par la loi.

Article 47.

Les arrestations d'étrangers et les perquisitions au domicile d'étrangers, sauf dans les cas de flagrant délit ou de demande de secours venant de l'intérieur du domicile, seront effectuées par les soins ou en présence d'un membre du parquet mixte ou d'un officier de la police judiciaire auquel ces fonctions auront été déléguées par le parquet mixte.

Article 48.

En matière criminelle, si le parquet estime qu'il y a lieu de poursuivre, il doit saisir de l'affaire le juge d'instruction.

En matière correctionnelle, le parquet saisit également le juge d'instruction, à moins qu'il n'estime que les éléments recueillis dans une information sommaire sont suffisants pour poursuivre l'instruction de l'affaire à l'audience. Dans ce cas, si l'inculpé a été entendu ou si son absence ou l'impossibilité de trouver son domicile a été dûment constatée, le parquet peut le citer directement devant le tribunal.

Le tribunal peut toutefois, soit à la demande de l'inculpé ou du parquet, soit d'office, prononcer l'annulation de la citation et ordonner le renvoi de l'affaire devant le juge d'instruction.

Article 49.

La détention de tout étranger est immédiatement signalée au parquet qui doit, dans les conditions fixées par le code d'instruction criminelle et au plus tard dans les quatre jours, ordonner la mise en liberté du détenu ou le déférer au juge d'instruction.

Tout étranger en état de détention préventive a le droit d'aviser de sa détention son consul et son avocat par l'intermédiaire du parquet.

Le consul et l'avocat du détenu peuvent lui rendre visite dans la prison suivant les modalités approuvées par le parquet.

Article 50.

Sauf en cas d'urgence, si l'inculpé n'a pas de défenseur, il lui en sera désigné un, s'il le demande, au moment de l'interrogatoire, à peine de nullité.

Il sera en outre désigné un défenseur d'office dans un délai raisonnable avant l'audience à tout accusé déféré à la cour d'assises.

IV. DISPOSITIONS GÉNÉRALES ET TRANSITOIRES.

Article 51.

Les tribunaux mixtes rendent la justice en Notre Nom.

Article 52.

En cas de silence, d'insuffisance ou d'obscurité de la loi, le juge se conformera aux principes du droit naturel et aux règles de l'équité.

Article 53.

Les causes commencées avant le 15 octobre 1937 devant une juridiction consulaire seront continuées devant cette juridiction jusqu'à leur solution définitive.

Il en sera de même des causes commencées avant cette date devant les tribunaux mixtes et qui, en vertu de la présente loi, seraient de la compétence des tribunaux nationaux.

En matière civile, les causes visées aux deux alinéas ci-dessus pourront, à la demande des parties et avec le consentement de tous les intéressés, être déférées aux tribunaux compétents suivant les dispositions des articles précédents pour y être poursuivies et jugées en l'état de la procédure où elles se trouvent.

En matière pénale, les juridictions consulaires pourront également déférer aux tribunaux mixtes les affaires commencées avant le 15 octobre 1937.

Article 54.

Les jugements et ordonnances des tribunaux consulaires garderont l'autorité de la chose jugée et seront exécutés, le cas échéant, par l'entremise des tribunaux mixtes.

Article 55.

Les prescriptions et forclusions qui étaient applicables dans les matières de la compétence des tribunaux consulaires garderont leur effet devant les tribunaux mixtes.

Article 56.

Nonobstant les dispositions de l'article 27, les tribunaux mixtes ne seront pas compétents en matière de statut personnel lorsque la loi applicable conformément aux dispositions de

l'article 29 est celle d'une Puissance partie à la Convention concernant l'abolition des Capitulations en Egypte qui, conformément à l'article 9 de ladite Convention, a réservé à ses tribunaux consulaires la juridiction en matière de statut personnel et n'a pas retiré cette réserve.

Article 57.

Les dispositions du règlement général judiciaire actuel, en tant qu'elles n'ont pas été abrogées ou modifiées par les dispositions précédentes, continueront à être en vigueur.

Toute modification audit règlement proposée par l'assemblée générale de la cour ne sera rendue exécutoire que si elle est promulguée par un décret sur la proposition du ministre de la justice.

Article 58.

Sont abrogés le Règlement d'organisation judiciaire actuel pour les procès mixtes en Egypte, ainsi que toutes dispositions contraires à la présente loi.

Protocole.

Au moment de signer la Convention concernant l'abolition des Capitulations en Egypte, portant la date de ce jour.

Les plénipotentiaires soussignés,

Désireux de préciser certaines des dispositions de la Convention et de son annexe,

Sont convenus de ce qui suit:

I.

Il est entendu que les dispositions du deuxième alinéa de l'article 2 de la Convention relatives à la règle de non discrimination et applicables pendant la période transitoire, doivent être interprétées à la lumière de la pratique internationale concernant les engagements de cette nature entre pays jouissant de la souveraineté législative.

II.

Au sujet de l'article 6, alinéa premier, du Règlement d'organisation judiciaire, il est entendu que le choix des magistrats étrangers appartient au Gouvernement royal égyptien, mais que, pour être rassuré lui-même sur les garanties que présenteront les personnes dont il fera choix, il s'adressera officieusement aux ministres de la justice à l'étranger et n'engagera que les personnes munies de l'acquiescement de leur gouvernement.

Protocol.

On signing the Convention regarding the abolition of the Capitulations in Egypt bearing this day's date,

The undersigned Plenipotentiaries,

Being desirous of determining exactly some of the provisions of the Convention and of its Annex,

Have agreed as follows:

I.

It is understood that the provisions of Article 2, paragraph 2, of the Convention relating to the non-discrimination rule and applicable during the transition period must be interpreted in the light of international practice relating to undertakings of that nature between countries enjoying legislative sovereignty.

II.

With reference to Article 6, paragraph 1, of the *Règlement d'organisation judiciaire*, it is understood that the selection of foreign judges is a matter for the Royal Egyptian Government, but that, in order to satisfy itself regarding the suitability of the persons whom it may select, the Royal Egyptian Government will approach unofficially the Ministers of Justice of the foreign countries concerned and will appoint only persons of whom their respective Governments approve.

Fait à Montreux, en un seul exemplaire en français et en anglais, les deux textes faisant également foi, le huit mai mil neuf cent trente-sept.

Done at Montreux, in a single copy in French and English, both texts being equally authentic, on the eighth day of May one thousand nine hundred and thirtyseven.

Bert FISH.
P. FORTHOMME.
David Euan WALLACE.
David Victor KELLY.
William Eric BECKETT.
David Euan WALLACE.
David Euan WALLACE.
S. F. N. GIE.
H. T. ANDREWS.
F. T. CREMINS.
David Euan WALLACE.
N. P. ARNSTEDT.
N. V. BOEG.
MOUSTAPHA EL-NAHAS.
A. MAHER.
WACYF BOUTROS GHALI.
MAKRAM EBEID.
A. BADAOUI.
A. FABRA RIBAS.
Mariano GOMEZ.
F. DE TESSAN.
HYMANS.
N. POLITIS.
G. ROUSSOS.
C. VRYAKOS.
C. M. SAKELLAROPOULO.
L. ALDROVANDI.

Salvatore MESSINA.
Piero PARINI.
GHIGI.
Michaël HANSSON.
W. C. BEUCKER ANDREAE.
J. BOSCH DE ROSENTHAL.
W. DE BYLANDT.
J. CAEIRO DA MATTA.
MALMAR.

Déclaration du Gouvernement Royal égyptien.

Les soussignés, agissant en vertu de leurs pleins pouvoirs, procèdent à la déclaration suivante:

1. *Compétence des tribunaux mixtes.*

Le Gouvernement royal égyptien, se référant à l'article 25 alinéa premier du Règlement d'organisation judiciaire, a déjà décidé d'étendre par décret la compétence des tribunaux mixtes aux ressortissants des huit Etats suivants: Allemagne, Autriche, Hongrie, Pologne, Roumanie, Suisse, Tchécoslovaquie et Yougoslavie.

2. *Règle de non discrimination.*

En ce qui concerne l'article 2 alinéa 2 de la Convention et le Protocole relatif à ce texte, le fait d'avoir limité à la durée de la période transitoire l'effet de la règle de non discrimination visée dans l'article 2 précité n'implique pas, de la part du Gouvernement royal égyptien, l'intention de suivre en cette matière, à la fin de ladite période, une politique opposée, de discrimination au détriment des étrangers. Le Gouvernement

Declaration by the Royal Egyptian Government.

The undersigned, acting in virtue of their full powers, make the following declaration:

1. *Competence of the Mixed Tribunals.*

With reference to Article 25, paragraph 1, of the *Règlement d'organisation judiciaire*, the Royal Egyptian Government has already decided to extend by decree the competence of the Mixed Tribunals to nationals of the following eight States: Austria, Czechoslovakia, Germany, Hungary, Poland, Roumania, Switzerland, Yugoslavia.

2. *Non-discrimination rule.*

With reference to Article 2, paragraph 2, of the Convention and the Protocol relating thereto, the fact that the effect of the non-discrimination rule referred to in the above-mentioned Article 2 is limited to the duration of the transition period, does not imply any intention on the part of the Royal Egyptian Government to pursue thereafter in this matter any contrary policy of discrimination against foreigners. The Royal Egyptian

royal égyptien est d'ailleurs disposé à conclure des traités d'établissement et d'amitié avc les diverses Puissances.

3. *Statut personnel.*

Ayant déjà spontanément adopté le principe de la personnalité des lois en matière de statut personnel, notamment dans les traités d'établissement conclus avec l'Iran et la Turquie, le Gouvernement royal égyptien entend suivre en cette matière à l'avenir le même principe.

Quant aux règles de procédure que le Gouvernement royal égyptien se propose d'édicter en matière de statut personnel, elles seront appliquées sous réserve qu'une règle de fond de la loi nationale étrangère ne fasse pas obstacle à cette application.

4. *Expulsion.*

L'abolition des Capitulations entrainant la suppression de toutes les restrictions au droit du Gouvernement royal égyptien d'expulser les étrangers se trouvant sur le territoire de l'Egypte, il n'entre pas cependant dans les intentions de ce Gouvernement d'exercer, durant la période transitoire, son droit d'expulsion à l'égard d'un étranger justiciable des tribunaux mixtes qui aura résidé en Egypte pendant au moins cinq années, ni de lui refuser l'accès du territoire égyptien s'il l'a temporairement quitté, sauf dans l'un des cas suivants:

a) s'il a été condamné pour un crime ou pour un délit punissable de plus de trois mois d'emprisonnement;

b) s'il s'est rendu coupable d'activités de nature subversive ou portant atteinte à l'ordre public ou à la tranquillité, la morale ou la santé publiques;

c) s'il est indigent et à la charge de l'Etat.

Le Gouvernement royal égyptien se propose en outre d'instituer une commission administratieve consultative dont fera partie le Procureur général près les tribunaux mixtes, en vue de faire examiner par elle, le cas échéant, les contestations au sujet soit de l'identité ou de la nationalité de la personne dont l'expulsion est envisagée, soit de la durée de son séjour en Egypte, soit de l'existence des faits sur lesquels l'expulsion est basée.

Government is, moreover, prepared to conclude Establishment Treaties and Treaties of Friendship with the various Powers.

3. *Personal status.*

The Royal Egyptian Government, having already, and more particulary in the Etablishment Treaties which it has concluded with Iran and Turkey, spontaneously adopted the principle that, in matters of personal status, the personal law should apply, intends to adopt the same principle with regard thereto in the future.

As regards the rules of procedure, which the Royal Egyptian Government intends to enact for cases of personal status, these will be applied provided that na substantive rule of the foreign national law prevents their application.

4. *Deportation.*

Although the abolition of Capitulations entails the removal of all the existing restrictions on the Royal Egyptian Government's right to deport foreigners who are within Egyptian territory, nevertheless that Government does not intend to exercise during the transition period its right of deportation in respect of a foreigner subject to the jurisdiction of the Mixed Tribunals, who shall have resided in Egypt for at least five years, or to refuse such a foreigner access to Egyptian territory, if he has temporarily quitted that territory, unless:

(*a*) he has been convicted in respect of a crime or misdemeanour punishable by more than three months' imprisonment, or

(*b*) he has been guilty of activities of a subversive nature or to the prejudice of public order or public tranquillity, morality or health, or

(*c*) he is indigent and a burden upon the State.

The Royal Egyptian Government further proposes to set up an administratieve advisory committee, of which the Procurator General of the Mixed Tribunals shall be a member, for the purpose of examining any disputes on the subject of the identity or the nationality of the person whose deportation is under consideration, or of the length of his residence in Egypt, or of the existence of the facts which constitute the grounds for deportation.

5. *Extradition.*

Conformément à la pratique généralement adoptée en matière d'extradition, le Gouvernement royal égyptien a l'intention d'adopter en cette matière la procédure judiciaire. Les tribunaux mixtes auront donc à se prononcer sur la vérification de la régularité de la demande d'extradition, lorsqu'elle concernera un étranger justiciable de ces tribunaux.

6. *Clause attributive de compétence.*

Se référant à l'article 26 du Règlement d'organisation judiciaire, le Gouvernement royal égyptien n'a pas l'intention d'insérer dans les contrats du gouvernement (y compris les contrats des administrations publiques et des municipalités) de clause attributive de compétence juridictionnelle.

7. *Magistrats, fonctionnaires et barreau.*

Il n'entre pas dans les intentions du Gouvernement royal égyptien de modifier les conditions de service ou les traitements actuels des magistrats des tribunaux mixtes.

De même, le Gouvernement n'a pas l'intention de modifier les traitements actuels des fonctionnaires et employés desdits tribunaux. Il examinera avec bienveillance à l'occasion de l'établissement du nouveau cadre actuellement à l'étude la situation desdits fonctionnaires et employés au point de vue des classes et conditions d'augmentation ou de promotion.

Le cas de ceux de ces fonctionnaires et employés qui seraient lincenciés à la fin de la période transitoire fera l'objet d'un examen particulier en tenant compte des circonstances propres à chaque cas. Si ces circonstances le justifient, certains avantages pourront être accordés au point de vue de la pension ou de l'indemnité.

Le Gouvernement a l'intention, quant aux pensions des magistrats, fonctionnaires et employés étrangers, d'éviter la double imposition.

En ce qui concerne, en outre, les avocats inscrits au barreau mixte, le Gouvernement se propose de prendre les mesures nécessaires pour leur permettre d'obtenir sans condition, à la fin de la période transitoire, leur inscription avec leur rang d'ancienneté au tableau de l'ordre des avocats près les tribunaux nationaux.

5. *Extradition.*

In conformity with the practice generally adopted in regard to extradition, the Royal Egyptian Government intends to adopt judicial procedure in this matter. It will therefore be necessary for the Mixed Tribunals to pronounce upon the regularity of the request for extradition when such request relates to a foreigner within the jurisdiction of the said Tribunals.

6. *Clause relating to the jurisdiction to which disputes should be submitted.*

With reference to Article 26 of the *Règlement d'organisation judiciaire*, the Royal Egyptian Government does not intend to insert in Government contracts (including contracts made by public administrations and municipalities) any clause relating to the jurisdiction to which disputes should be submitted.

7. *Judges, officials and members of the Bar.*

The Royal Egyptian Government does not intend to alter either the existing conditions of service or the present salaries of judges of the Mixed Tribunals.

Similarly, the Government does not intend to alter the present salaries of officials and employees of the said Tribunals.

It will give sympathetic consideration to their treatment in respect of grading, rules for increase of salary and promotion, when the new cadre now being considered is introduced.

The case of any such officials and employees who may be retired at the end of the transition period will receive special consideration, the circumstances peculiar to each individual being taken into account. Should such circumstances justify it, certain advantages may be granted in the matter of the pension or compensation to be paid.

As regards the pensions of foreign judges, officials and employees, the Government intends to ensure that they are not prejudiced by double taxation.

Furthermore, in the case of advocates admitted to practise at the Mixed Bar the Egyptian Government intends to take the necessary measures to enable such advocates, at the end of the transition period, to obtain unconditionally the inscription of their names and the recognition of their professional seniority on the roll of the Order of Advocates practising in the National Tribunals.

FAIT à Montreux, le huit mai neuf cent trente sept.	SIGNED at Montreux on May 8th, 1937.

MOUSTAPHA EL-NAHAS.

A. MAHER.

WACYF BOUTROS GHALI.

MAKRAM EBEID.

A. BADAOUI.

Montreux, le 8 mai 1937.

Monsieur le Président,

J'ai l'honneur de déclarer que les institutions relevant des Pays-Bas en Egypte feront l'objet, de la part du Gouvernement égyptien, du même traitement que celui qui est indiqué dans la lettre adressée au Président de la délégation du Royaume-Uni en ce qui concerne les institutions similaires du Royaume-Uni et aux mêmes conditions. (*a*)

(*a*) Montreux, May 8th 1937.

Sir,

As your Excellency has expressed a desire to receive detailed information concerning the situation of the educational, medical and charitable institutions (associations or foundations) of the United Kingdom in Egypt, I have the honour to state that the Royal Egyptian Government is prepared to assure you that pending the conclusion of a subsequent agreement or, in any case until the end of the transition period, all the above-mentioned institutions, actually existing in the country at the date of the Convention signed this day, may continue freely to carry on their activities in Egypt, whether educational, scientific, medical or charitable, subject to the following conditions:

(1) They shall be subject to the jurisdiction of the Mixed Tribunals and shall be subject to Egyptian laws and regulations, including fiscal laws, under the same conditions as similar Egyptian institutions, and also to all measures necessary for the preservation of public order in Egypt.

(2) They shall retain their legal status and shall, as regards their organisation and operation, be governed by their charters or other instruments under which they were created and also in the case of educational institutions, by their own curricula.

(3) They may, without prejudice to the laws relating to expropriation for purposes of public utility, possess the movable and immovable property necessary to enable them to attain their objects, and may administer and dispose of their property for these purposes.

(4) They may continue to employ their existing staff and may also, each within the scope of its organisation, employ either Egyptians or foreigners, whether established in Egypt or elsewhere, without prejudice in all cases to the application of the Egyptian laws which are now applicable to them or to the Royal Egytian Government's general right of control over the entry of foreigners into Egypt.

Veuillez agréer, Monsieur le Président, les assurances de ma haute considération.

(signé) Moustapha EL-NAHAS.
Président de la délégation égyptienne.

Furthermore, within the limits of the customs recognised in Egypt regarding religions other than the State religion, freedom of worship shall continue to be assured to all religious institutions of the United Kingdom on condition that there is no offence against public order or morals.

A list of the institutions referred to in this letter shall be drawn up as soon as possible in agreement between the Egyptian Government and the Government of the United Kingdom.

I have the honour to be,

Sir,
Your obedient servant.
(Signed) MUSTAPHA EL-NAHAS
President of the Egyptian Delegation.

Montreux, le 8 mai 1937.

Monsieur le Président,

J'ai l'honneur d'accuser réception à Votre Excellence de la lettre suivante qu'Elle a bien voulu m'adresser en date d'aujourd'hui:

,,J'ai l'honneur de déclarer que les institutions relevant des Pays-Bas en Egypte feront l'objet, de la part du Gouvernement égyptien, du même traitement que celui qui est indiqué dans la lettre adressée au Président de la délégation du Royaume-Uni en ce qui concerne les institutions similaires du Royaume-Uni et aux mêmes conditions.''

En remerciant Votre Excellence de cette obligeante communication dont je prends acte au nom de mon Gouvernement, je saisis cette occasion pour réitérer à Votre Excellence les assurances de ma haute considération.

(signé) W. C. BEUCKER ANDREAE,
Président de la délégation néerlandaise.

VERTALING.

Verdrag betreffende de afschaffing van de Capitulaties in Egypte, onderteekend te Montreux den 8sten Mei 1937.

(Opsomming van Staatshoofden.)

Overwegende, dat het stelsel der Capitulaties tot nu toe geldende in Egypte niet meer aan den nieuwen toestand beantwoordt, dien dat land door den vooruitgang van zijne instellingen heeft bereikt, en dat daaraan derhalve een einde moet gemaakt worden;

Oordeelende, dat tengevolge van de afschaffing in onderling overleg van dat stelsel, verhoudingen gegrondvest op eerbied voor de onafhankelijkheid en de souvereiniteit der staten en op het algemeene internationale recht behooren te worden gevestigd;

Bezield door den oprechten wensch om onderling de meest uitgebreide en vriendschappelijke samenwerking te vergemakkelijken;

Hebben besloten daartoe een verdrag te sluiten en hebben als Hunne gevolmachtigden benoemd:

(Lijst van gevolmachtigden.)

die, na hunne volmachten te hebben nedergelegd, welke in goeden en behoorlijken vorm zijn bevonden, omtrent de volgende bepalingen zijn overeengekomen:

Artikel 1.

De Hooge Verdragsluitende Partijen verklaren ieder wat haar betreft zich met de volledige afschaffing in alle opzichten van de Capitulaties in Egypte te vereenigen.

Artikel 2.

Onder voorbehoud van de beginselen van het internationale recht zullen vreemdelingen aan de Egyptische wetgeving inzake strafzaken, burgerlijke en handelszaken, inzake administratie, belastingen en andere aangelegenheden onderworpen zijn.

Het is wel te verstaan, dat de wetgeving waaraan vreemdelingen zullen zijn onderworpen, niet onvereenigbaar zal zijn met de algemeen in moderne wetgevingen aangenomen beginselen, en, met name in belastingzaken, geen discriminatie zal medebrengen ten nadeele van vreemdelingen of van vennootschappen overeenkomstig de Egyptische wet opgericht, waarin vreemdelingen in sterke mate zijn geïnteresseerd.

De voorafgaande bepaling zal, voorzoover zij niet een erkenden regel van internationaal recht uitmaakt, slechts gedurende de overgangsperiode toepasselijk zijn.

Artikel 3.

Het bestaande gemengde Hof van Appèl en de bestaande gemengde rechtbanken worden tot 14 October 1949 gehandhaafd.

Van 15 October 1937 af zullen zij worden beheerscht door een Egyptische wet houdende het Reglement van rechterlijke organisatie, waarvan de tekst bij dit verdrag is gevoegd.

Op den in alinea 1 bedoelden datum, zullen alle voor de gemengde rechtbanken hangende zaken, in den staat waarin zij verkeeren en zonder dat van partijen ter zake eenig recht wordt geheven, worden overgegeven aan de nationale rechtbanken, voor welke zij tot hare uiteindelijke oplossing zullen worden voortgezet.

Het tijdperk van 15 October 1937 tot 14 October 1949 zal „overgangstijdperk" worden genoemd.

Artikel 4.

De rechters, ambtenaren en beambten der gemengde rechtbanken van het gemengde parket, die daarbij op 14 October 1937 in dienst zijn, worden in functie gehouden.

Artikel 5.

De door de nationale Egyptische rechtbanken met betrekking tot accessoire vorderingen toe te passen regels, zullen dezelfde zijn als die, welke voor de gemengde rechtbanken bij artikel 37 van het Reglement op de gemengde rechterlijke organisatie zijn voorzien.

Artikel 6.

De nationale rechtbanken zullen rechtspreken ter zake van de vervolgingen van personen van welke nationaliteit ook, die beschuldigd worden als dader of medeplichtige van de misdrijven en overtredingen vermeld in artikel 45 van het Reglement op de gemengde rechterlijke organisatie, wanneer de daarbedoelde delicten zich voordoen ten aanzien van rechters of rechterlijke ambtenaren van die rechtbanken of ten aanzien van hunne uitspraken of beschikkingen of wanneer het betreft eenvoudige of bedriegelijke bankbreuk in een geval van faillissement door die rechtbanken uitgesproken.

Artikel 7.

Verandering van nationaliteit van een der partijen die plaats heeft gedurende de behandeling voor de nationale rechtbanken heeft geen invloed op de bevoegdheid van het rechtscollege, voor welke de zaak aanhangig is.

Artikel 8.

Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 9 zal geen burgerrechtelijke of handelsrechtelijke vordering, geen vordering in een zaak van personeel statuut en geen strafzaak na 15 October 1937 voor eenig consulair gerecht in Egypte worden gebracht.

Vóór dien datum reeds voor eenig zoodanig gerecht begonnen rechtszaken, zullen daar worden voortgezet tot hare uiteindelijke afdoening, tenzij zij onder de voorwaarden in artikel 53 van het Reglement op de rechterlijke organisatie voorzien naar de gemengde rechtbanken worden overgebracht.

Artikel 9.

Elke der Hooge Verdragsluitende Partijen die thans in Egypte consulaire rechtbanken heeft, zal deze voor de uitoefening van jurisdictie in zaken van personeel statuut mogen behouden in alle gevallen, waarin de toepasselijke wet is de nationale wet van de betrokken Hooge Verdragsluitende Partij.

Elke Hooge Verdragsluitende Partij die bovenbedoeld recht wenscht uit te oefenen, zal de Koninklijke Egyptische Regeering daarvan mededeeling doen op het oogenblik van het neerleggen van hare bekrachtigingsoorkonde van dit verdrag.

Op elk tijdstip gedurende de overgangsperiode zal elke Hooge Verdragsluitende Partij mogen verklaren dat zij van de consulaire jurisdictie afziet. Die verklaring zal werken van den 15den October af volgende op den datum waarop zij gedaan is. Geen nieuwe zaak zal na den datum waarop de verklaring in werking is gekomen, kunnen worden ingediend, maar de begonnen procedures zullen tot de uiteindelijke afdoening van het geschil worden voortgezet.

De consulaire rechtbanken zullen niet worden gehandhaafd nà 14 October 1949. Op dien datum zullen alle voor die rechtbanken hangende zaken naar de nationale rechtbanken worden overgebracht in den staat waarin zij zich dan bevinden.

Artikel 10.

In zaken van personeel statuut zal de toepasselijke wet het criterium vormen voor de bepaling van de bevoegde jurisdictie.

Het personeel statuut omvat de zaken in artikel 28 van het Reglement op de gemengde rechterlijke organisatie omschreven.

De toepasselijke wet zal naar de in artikelen 29 en 30 van dat Reglement neergelegde regels worden bepaald.

Artikel 11.

Vreemde consuls zullen onderworpen zijn aan de rechtspraak van de gemengde rechtbanken, onder voorbehoud van de uitzonderingen door het volkenrecht erkend. In het bijzonder zullen zij niet mogen worden vervolgd wegens daden door hen in de uitvoering van hunne officieele functies verricht.

Onder voorwaarde van wederkeerigheid zullen zij de bevoegdheden gewoonlijk aan consuls toegekend inzake akten van den burgerlijken stand, huwelijksovereenkomsten en andere notarieele akten, erfopvolging, vertegenwoordiging in rechte van afwezige landgenooten en zeevaart uitoefenen en persoonlijke immuniteit genieten.

Tot aan de sluiting van consulaire verdragen en anders in elk geval gedurende een tijdperk van drie jaar na den datum van onderteekening van dit verdrag zullen consuls voortgaan de immuniteiten te genieten, welke zij thans met betrekking tot consulaatslokaliteiten en belastingen, invoerrechten en andere openbare bijdragen bezitten.

Artikel 12.

De Hooge Verdragsluitende Partijen verplichten zich gedurende de overgangsperiode alle gerechtelijke documenten van hun consulaire rechtbanken in Egypte te bewaren.

Deze documenten zullen openstaan voor de inzage door de rechtbanken in Egypte, telkens wanneer zij zulks noodig achten in verband met een geval waarover zij jurisdictie hebben; voor eensluidend gewaarmerkte afschriften van zoodanige documenten zullen op verzoek van die rechtbanken worden verschaft.

Artikel 13.

Elk geschil tusschen de Hooge Verdragsluitende partijen over de uitlegging of toepassing der bepalingen van dit verdrag dat zij niet langs diplomatieken weg hebben kunnen oplossen, zal, op verzoek van een der Partijen bij het geschil, aan het Permanente Hof van Internationale Justitie ter beslissing worden voorgelegd.

Evenwel zal, indien op het oogenblik tusschen een der Hooge Verdragsluitende Partijen en Zijne Majesteit den Koning van Egypte een arbitrageverdrag bestaat dat eene andere rechtbank aanwijst, deze voor den duur van het verdrag voor de doeleinden van dit artikel in de plaats worden gesteld van het Permanente Hof van Internationale Justitie, zelfs indien dat arbitrageverdrag voor andere doeleinden ophoudt te bestaan.

Artikel 14.

Dit verdrag is, met uitzondering van de in artikel 3 bedoelde bijlage, in een enkel exemplaar in de Fransche en Engelsche talen opgemaakt. De beide teksten zullen met het oog op de uitlegging van het verdrag gelijkelijk rechtskracht hebben.

Voor de bovenbedoelde bijlage zal de Fransche tekst alleen rechtskracht hebben.

Artikel 15.

Dit verdrag zal worden bekrachtigd en de bekrachtigingsoorkonden zullen zoo spoedig mogelijk te Cairo worden nedergelegd. De Koninklijke Egyptische Regeering zal zich belasten met het doen registreeren van het verdrag bij het Secretariaat van den Volkenbond.

De Koninklijke Egyptische Regeering zal de Regeeringen van de Hooge Verdragsluitende Partijen en den Secretaris-Generaal van den Volkenbond van de nederlegging van elke bekrachtiging in kennis stellen.

Dit verdrag zal in werking treden op 15 October 1937, indien drie bekrachtigingsoorkonden zijn nedergelegd. Het zal echter met betrekking tot andere onderteekenaren niet in werking treden vóór den datum van nederlegging van hunne onderscheidene bekrachtigingsoorkonden.

Ter oorkonde waarvan de bovengenoemde Gevolmachtigden dit verdrag hebben onderteekend.

Gedaan te Montreux den 8sten Mei negentien honderd zeven en dertig, in een enkel van de zegels der Gevolmachtigden voorzien exemplaar, dat in de archieven van de Koninklijke Egyptische Regeering zal worden nedergelegd en waarvan voor eensluidend gewaarmerkte afschriften zullen worden toegezonden aan de Regeeringen van de Mogendheden-onderteekenaars.

(Volgen de onderteekeningen.)

BIJLAGE.

Reglement op de rechterlijke organisatie.

I. ORGANISATIE EN SAMENSTELLING.

Artikel 1.

Gehandhaafd blijven het gemengde Hof van Appèl van Alexandrië en de drie gemengde rechtbanken van eersten aanleg van Cairo, Alexandrië en Mansoerah, met hun bestaande territoriale indeelingen.

Die indeelingen kunnen bij decreet na advies van het Hof gewijzigd worden.

Artikel 2.

Het Hof van Appèl zal zijn samengesteld uit 18 raadsleden, waarvan 11 vreemdelingen. Eventueel zullen twee raadsleden, waarvan een vreemdeling, boven dit getal benoemd kunnen worden. In de vacatures, die zich onder de vreemde raadsleden van het Hof van Appèl voordoen, zal door bevordering van de vreemde rechters der rechtbanken van eerste instantie worden voorzien.

Artikel 3.

De rechtbanken van Cairo, Alexandrië en Mansoerah zullen op 15 October 1937 zijn samengesteld uit 61 rechters, waarvan 40 vreemdelingen.

Naar gelang de vacatures, die zich door ontslagneming, overlijden, ontslag of bevordering onder de vreemde rechters zullen voordoen, zullen die magistraten door Egyptische magistraten worden vervangen.

Evenwel zal het aantal vreemde rechters der rechtbanken van eerste instantie niet minder kunnen zijn dan een derde gedeelte van het aantal magistraten waaruit die rechtbanken bestaan.

Artikel 4.

Er zal geen onderscheid op grond van de nationaliteit gemaakt worden zoomin voor de samenstelling der kamers als voor de aanwijzing tot de verschillende posten van de rechter-

lijke organisatie, daaronder begrepen het voorzitterschap der rechtbanken en der kamers.

De President van het Hof van Appèl zal van vreemde nationaliteit zijn en de Vice-President van Egyptische nationaliteit.

In geval de President van een rechtbank van Egyptische nationaliteit zou zijn, zal de Vice-President van vreemde nationaliteit zijn en omgekeerd.

Artikel 5.

De arresten van het Hof van Appèl worden gewezen door vijf raadsleden. Evenwel kan de wet de samenstelling der kamers, die over zaken oordeelen, welke in eersten aanleg tot de bevoegdheid van één enkelen rechter behooren, op drie raadsleden bepalen.

Het Hof van Assises bestaat uit vijf magistraten, waarvan drie raadsleden van het Hof van Appèl.

De vonnissen van de rechtbanken van eersten aanleg, zoowel in burgerlijke als in strafzaken worden door drie rechters gewezen.

In handelszaken kunnen de drie rechters, krachtens een wet, worden bijgestaan door twee bijzitters met raadgevende stem.

In kort geding, summiere rechtspraak, en in eenvoudige politiezaken, worden de vonnissen door één enkelen rechter gewezen.

Artikel 6.

De magistraten worden bij decreet benoemd.

Zij zijn onafzetbaar.

De leeftijdsgrens voor het ambtshalve ontslag wordt bepaald op 65 jaar voor de rechters van eersten aanleg en op 70 jaar voor de raadsleden van het Hof van Appèl.

De overgang van een rechter van een rechtbank naar een andere evenals zijn bevordering kunnen slechts op advies conform van de algemeene vergadering van het Hof plaats hebben.

Artikel 7.

De Presidenten en Vice-Presidenten van het Hof van Appèl en van de rechtbanken worden, op aanwijzing van de algemeene vergadering van het Hof bij volstrekte meerderheid van stemmen, voor een jaar bij decreet benoemd. Voor de rechtbanken van eersten aanleg heeft de aanwijzing plaats op een alphabetische lijst door de algemeene vergadering van elke

rechtbank opgemaakt en bevattende drie candidaten te Alexandrië en Cairo en twee candidaten te Mansoerah.

De Presidenten van de Kamers van het Hof van Appèl worden elk jaar door de algemeene vergadering van het Hof aangewezen.

De Presidenten van de Kamers van elke rechtbank worden elk jaar door de algemeene vergadering van het Hof op voordracht van de algemeene vergadering van de rechtbank aangewezen.

Artikel 8.

De traktementen der magistraten worden door de wet bepaald.

Artikel 9.

De functiën van magistraat zijn onvereenigbaar met de uitoefening van handel of met elke gesalarieerde functie.

Artikel 10.

De discipline der magistraten is aan het Hof van Appèl voorbehouden. Het algemeene reglement op het rechtswezen bepaalt de disciplinaire maatregelen en de daarbij te volgen procedure.

Artikel 11.

De zittingen zijn openbaar, behalve in geval de rechtbank bij gemotiveerde beslissing beveelt, dat in het belang der goede zeden en der publieke orde de deuren gesloten worden.

De verdediging is vrij.

Artikel 12.

De gerechtelijke talen voor de gemengde rechtbanken voor de pleidooien en de redactie der akten en vonnissen zijn: het Arabisch, het Engelsch, het Fransch en het Italiaansch.

Het dictum van de vonnissen zal in twee gerechtelijke talen worden uitgesproken, waarvan de eene verplicht het Arabisch zal zijn. Na de uitspraak zullen de in een vreemde taal gestelde vonnissen geheel vertaald worden in het Arabisch en die welke in het Arabisch gesteld zijn, geheel in een vreemde taal worden vertaald.

In geval van verschil tusschen den oorspronkelijken tekst en de vertaling, zal de eerste gelden.

Artikel 13.

Onder voorbehoud der uitzonderingen door de wetboeken, de wetten of de reglementen voorzien, kunnen de partijen in

rechte slechts worden vertegenwoordigd door personen, die toegelaten zijn om als advocaten voor de gemengde rechtbanken op te treden. Het algemeene reglement op het rechtswezen bepaalt de organisatie van de balie en de regels van discipline der advocaten.

Artikel 14.

Het hulppersoneel van het Hof van Appèl en van de rechtbanken omvat: de griffiers, de commiezen-griffier, de tolken, de deurwaarders en andere werkkrachten.

Het algemeen reglement op het rechtswezen bepaalt de regels van discipline van bedoeld personeel.

Artikel 15.

De uitvoering der vonnissen wordt bewerkstelligd op bevel van de rechtbank door hare deurwaarders met den bijstand der administratieve autoriteiten wanneer zij noodig is.

II. PARKET.

Artikel 16.

Het parket bij de gemengde rechtbanken oefent de hierna voorziene functiën uit, alsmede die welke door de wet er aan zijn opgedragen.

Aan het hoofd staat een Procureur-Generaal van vreemde nationaliteit.

Artikel 17.

De Procureur-Generaal wordt bijgestaan door een eersten advocaat-generaal van Egyptische nationaliteit en door een tweeden advocaat-generaal van vreemde nationaliteit.

In geval van afwezigheid of verhindering wordt de Procureur-Generaal in civiele zaken en in administratief opzicht door den eersten advocaat-generaal en in strafzaken door den tweeden advocaat-generaal vervangen.

De Procureur-Generaal heeft daarenboven substituten in voldoende aantal onder zijne bevelen.

Artikel 18.

De magistraten van het parket worden bij decreet benoemd. Zij zijn afzetbaar en zijn uitsluitend ondergeschikt aan hun hierarchische chefs en in laatste instantie aan den Minister van Justitie.

Artikel 19.

Het openbaar Ministerie kan in den persoon van den Procureur-Generaal, een der advocaten-generaal of een substituut, zitting nemen bij alle kamers en bij alle algemeene vergaderingen van het Hof en der rechtbanken.

Artikel 20.

In strafzaken treedt het parket eischend op. Het heeft de leiding van de gerechtelijke politie in alle zaken, die onder de jurisdictie der gemengde rechtbanken vallen.

De ambtenaren aan wie de wet de kwaliteit van officieren van gerechtelijke politie toekent, zijn als zoodanig onder de bevelen van het parket geplaatst.

Artikel 21.

De Procureur-Generaal geeft zijn advies wanneer er reden is op een vreemdeling de bepalingen van het strafwetboek en van het wetboek van strafrechtelijke instructie betreffende geheele of gedeeltelijke kwijtschelding of wijziging van straf en de uitvoering van de doodstraf toe te passen.

Artikel 22.

De Procureur-Generaal heeft het toezicht op de gevangenissen en strafinrichtingen waarin vreemdelingen worden gevangen gehouden. Hij heeft eveneens op elk oogenblik vrijen toegang tot elke andere plaats, waar een vreemdeling in verzekerde bewaring wordt gehouden.

Hij bericht aan den Minister van Justitie de onregelmatigheden die hij waarneemt en doet hem alle andere mededeelingen, die het toezicht waarmede hij is belast, medebrengt.

Artikel 23.

Het Openbaar Ministerie treedt op in elke zaak die betrekking heeft op het personeel statuut of op de nationaliteit. Hij kan ook optreden in zaken, die minderjarigen of tot handelen onbekwame personen raken, en in alle andere gevallen bij het wetboek van burgerlijke rechtsvordering voorzien.

Tot zijn bevoegdheid behoort eveneens het bevelen en doen uitvoeren van door hen voor de bescherming van de belangen van minderjarigen of onbekwamen geschikt geachte maatregelen.

Artikel 24.

Het parket heeft het toezicht op den dienst der gerechtelijke fondsen en van de speciale kas der deposito's en consignaties.

Hij controleert bovendien de diensten der griffies en der deurwaarders, waarvan de leiding aan de presidenten van het Hof en van de rechtbanken is voorbehouden.

III. BEVOEGDHEID.

Artikel 25.

Voor de bepaling van de bevoegdheid der gemengde rechtbanken, omvat het woord ,,vreemdelingen'' de onderdanen der Hooge Verdragsluitende Partijen bij het verdrag van Montreux betreffende de afschaffing der capitulaties in Egypte, evenals de onderdanen van elken anderen Staat die door decreet mocht worden aangewezen.

Geen Egyptische onderdaan kan gebruik maken van de bescherming van een vreemde mogendheid.

De onderdanen van Syrië en den Libanon en die van Palestina en Transjordanië zullen door de nationale rechtspraak zoowel in civiele als in strafzaken worden berecht.

De tot een vreemden Staat behoorende personen (burgers, onderdanen en beschermelingen), godsdiensten, geloofsbelijdenissen of riten aanhangende, waarvoor Egyptische rechtbanken van personeel statuut bestaan, zullen, in dezelfde omstandigheden als in het verleden, ook voortaan te dezer zake door die rechtbanken worden berecht.

Bedoelde vreemdelingen zullen bovendien het recht hebben om in civiele en handelszaken tusschen de gemengde rechtspraak en de nationale rechtspraak te kiezen. Wanneer een dezer vreemdelingen in een van beide materies voor een nationale rechtbank zal worden gedagvaard in een zaak waarvoor hij niet van te voren de bevoegdheid van de nationale rechtspraak zal hebben aanvaard, zal hij, wanneer hij de bevoegdheid van de ingeroepen rechtbank wil afwijzen, dit moeten doen bij aangeteekenden brief of deurwaardersexploit, of op zijn laatst bij de eerste zitting, bij gebreke waarvan de rechtbank bevoegd zal zijn.

A. Bevoegdheid in burgerlijke en handelszaken.

Artikel 26.

De gemengde rechtbanken nemen kennis van alle twistgedingen in burgerlijke en handelszaken tusschen vreemdelingen en tusschen vreemdelingen en justiciabelen der nationale rechtbanken.

Evenwel zijn de nationale rechtbanken in die zaken bevoegd ten aanzien van elken vreemdeling die er in toestemt, zich aan hare rechtspraak te onderwerpen.

Die onderwerping kan het gevolg zijn van een beding dat die bevoegdheid vestigt of van het feit 1°. dat de vreemdeling zelf de rechtsvordering voor de nationale rechtbanken heeft aanhangig gemaakt; 2°. dat hij de bevoegdheid van die rechtbanken niet vóór de uitspraak van een vonnis heeft afgewezen in een procedure waarin hij als gedaagde of tusschenkomende partij is verschenen.

Onderwerping aan de rechtspraak van een rechtbank van eersten aanleg brengt mede de onderwerping aan de rechtspraak der hoogere rechtbanken van dezelfde orde.

Artikel 27.

De gemengde rechtbanken nemen eveneens kennis van de twistgedingen en kwesties betreffende het personeel statuut in de gevallen waarin de naar het bepaalde in artikel 29 toepasselijke wet een vreemde wet is.

Artikel 28.

Het personeel statuut omvat: de twistgedingen en kwesties betreffende den staat en de bekwaamheid van personen; het familierecht, met name de verloving, het huwelijk, de wederkeerige rechten en plichten der echtgenooten, de bruidschat en het huwelijksgoederenrecht, de echtscheiding, de verstooting, de scheiding van tafel en bed, de afstamming, de erkenning of ontkenning van vaderschap, de betrekkingen tusschen ascendenten en descendenten, de onderhoudsplicht tusschen de verwanten en tusschen de aangehuwden, de wettiging, de adoptie, de voogdij, de curateele, de interdictie, de handlichting; de schenkingen, nalatenschappen, testamenten en andere uiterste wilsbeschikkingen; de afwezigheid en het vermoedelijk overlijden.

Artikel 29.

De staat en de bevoegdheid (bekwaamheid) der personen worden beheerscht door hun nationale wetten.

De materieele voorwaarden van de geldigheid van het huwelijk worden beheerscht door de nationale wet van elk der echtgenooten.

In zaken betreffende de betrekkingen tusschen echtgenooten, daaronder begrepen de scheiding van tafel en bed, de echtscheiding en de verstooting, en de gevolgen daarvan ten opzichte van de goederen, zal de toepasselijke wet zijn de nationale wet van den man op het oogenblik van de sluiting van het huwelijk.

De wederkeerige rechten en verplichtingen tusschen ouders en kinderen worden beheerscht door de nationale wet van den vader.

De onderhoudsplicht wordt beheerscht door de nationale wet van den schuldenaar.

De aangelegenheden betreffende de afstamming, de wettiging, de erkenning of ontkenning van vaderschap worden beheerscht door de nationale wet van den vader.

De kwesties betreffende de geldigheid van de adoptie worden beheerscht door de nationale wet van den adoptant, zoowel als door die van den geadopteerde. De gevolgen der adoptie worden beheerscht door de nationale wet van den adoptant.

De voogdij, de curateele en de handlichting worden beheerscht door de nationale wet van den tot handelen onbekwame.

De nalatenschappen en testamenten worden beheerscht door de nationale wet van den erflater of van den testateur.

De schenkingen worden beheerscht door de nationale wet van den schenker op het oogenblik van de schenking.

De regels van dit artikel raken niet aan de bepalingen betreffende het regiem van onroerend eigendom in Egypte.

Artikel 30.

Bij gebreke van bekende nationaliteit, of als een persoon tegelijkertijd naar de opvatting van verschillende vreemde staten, de nationaliteit van elk dezer bezit, zal de rechter de toepasselijke wet bepalen.

Indien een persoon tegelijkertijd ten opzichte van Egypte, de Egyptische nationaliteit en ten opzichte van een of meer vreemde staten, de nationaliteit van die staten bezit, zal de toepasselijke wet de Egyptische wet zijn.

Artikel 31.

Onder de uitdrukking „nationale wet" worden verstaan de interne bepalingen van die wet met uitsluiting van hare bepalingen van internationaal privaatrecht.

Artikel 32.

De procesregels van een vreemde wet zijn niet toepasselijk voorzoover zij onvereenigbaar zijn met de Egyptische procesregels.

Artikel 33.

Onder voorbehoud van de bepalingen der artikelen 34, 35, 36 en 37, wordt de bevoegdheid der gemengde rechtbanken uitsluitend beheerscht door de nationaliteit der werkelijk partij zijnde personen, zonder dat daarbij in aanmerking komen de gemengde belangen die indirect daarbij betrokken mochten zijn.

Artikel 34.

In hare geschillen met aan de jurisdictie der nationale rechtbanken onderworpen personen, zijn de reeds bestaande vennootschappen van Egyptische nationaliteit, waarbij gewichtige vreemde belangen zijn betrokken, aan de rechtsmacht der gemengde rechtbanken onderworpen, tenzij hare statuten een clausule bevatten, waardoor de nationale rechtbanken bevoegd worden verklaard of indien zij de jurisdictie van die rechtbanken overeenkomstig artikel 26 hebben aanvaard.

Artikel 35.

De gemengde rechtbanken zijn eveneens bevoegd ter zake van faillissement van een justiciabele van de nationale rechtbanken, indien een der schuldeischers die partij is bij de procedure, vreemdeling is.

Artikel 36.

Het enkele feit van de vestiging van een hypotheek ten behoeve van een vreemdeling op onroerende goederen, wie ook de bezitter en de eigenaar zij, maakt de gemengde rechtbanken bevoegd om over de geldigheid van de hypotheek en alle gevolgen er van te beslissen, de gedwongen verkoop van het onroerend goed en de verdeeling van de opbrengst inbegrepen.

Artikel 37.

De gemengde rechtbanken kunnen niet kennis nemen van een rechtsvordering die niet op zichzelf tot haar competentie behoort, zelfs indien zij zich voordoet als accessoir aan een vordering, die reeds voor haar is aanhangig gemaakt. Echter zullen zij van de accessoire vordering kennis nemen wanneer de jurisdictie voor welke zij is gebracht in het belang van de justitie zal meenen de partijen naar haar te moeten verwijzen.

De gemengde rechtbanken kunnen, indien zij meenen dat in het belang van de justitie te moeten doen, partijen naar de nationale rechtbanken verwijzen, wanneer de bij haar ingediende vordering te beschouwen is als accessoir aan een principale vordering die reeds bij de nationale rechtbanken is ingediend.

Artikel 38.

Aan de gemengde rechtbanken zijn niet onderworpen de vorderingen van vreemdelingen tegen een wakf tot revindicatie van den eigendom van onroerende goederen van die wakf; maar die rechtbanken zijn bevoegd om te beslissen op de ingestelde vordering met betrekking tot de vraag van het wettelijk bezit, wie ook de eischer of gemachtigde zij.

Evenmin behooren tot de competentie van de gemengde rechtbanken de geschillen die direct of indirect tot voorwerp hebben de instelling van een wakf, de geldigheid, de uitlegging of de toepassing van zijn clausules, of de benoeming of terugroeping van den nazir.

De gemengde rechtbanken kunnen evenwel verklaren, dat aan de schuldeischers van hem, die ter verkorting van dezer rechten eenig goed onder wakf heeft gebracht, deze handeling niet zal kunnen worden tegengeworpen.

Artikel 39.

Wanneer, in een rechtszaak eene exceptie betreffende het personeel statuut van eene partij, die te dier zake onder de rechtsmacht van een andere jurisdictie behoort, wordt opgeworpen, moeten de gemengde rechtbanken indien zij de noodzakelijkheid erkennen tevoren over de exceptie te doen beslissen, de uitspraak in de hoofdzaak opschorten en aan de partij tegen welke de prejudicieele kwestie is opgeworpen een termijn stellen om haar defintief door den bevoegden rechter

te doen beslissen. Indien die noodzakelijkheid niet wordt aangenomen, wordt overgegaan tot de beslissing van de hoofdzaak.

Artikel 40.

De overdracht van een recht aan een vreemdeling, het in het geding brengen van een vreemdeling of het stellen van een vreemden stroman, kan aan de gemengde rechtbanken geen bevoegdheid geven om ter zake van geschillen die tot de bevoegdheid der nationale rechtbanken behooren, te beslissen, wanneer de overdracht, het in het geding brengen of het stellen van een stroman ten doel heeft aan de nationale rechtbanken de kennisneming van die gedingen te onttrekken.

Elke overdracht gedurende het geding wordt vermoed met het zooeven vermelde doel te zijn geschied. De rechtbank kan echter, in uitzonderingsgevallen het bewijs van het tegendeel toelaten.

Onder voorbehoud van de bepaling der vorige alinea, kan de exceptie van stroman niet worden tegengeworpen wanneer het betreft overdrachten door middel van endossement van handelspapieren.

Endossement aan een vreemdeling dat onregelmatig is of strekt tot inning van een handelspapier geeft geen bevoegdheid aan de gemengde rechtbanken voor de geschillen die tot de bevoegdheid der nationale rechtbank behooren.

Artikel 41.

Wanneer de partij, wiens hoedanigheid van vreemdeling aan de gemengde rechtbanken bevoegdheid gaf, vóór de sluiting der debatten wordt bevonden niet meer partij bij het geding te zijn, zullen die rechtbanken op de door een der partijen opgeworpen exceptie, ophouden bevoegd te zijn, en zal de zaak in den staat, waarin zij zich bevindt, aan de nationale rechtbanken worden overgedragen.

Artikel 42.

De verandering van nationaliteit van een der partijen, in den loop van het geding plaats hebbende, zal de bevoegdheid van de rechtbank, voor welke de zaak op regelmatige wijze is aanhangig gemaakt, niet kunnen wijzigen.

Artikel 43.

De gemengde rechtbanken kunnen direct noch indirect oordeelen over daden van souvereiniteit. Zij kunnen niet over de

geldigheid van de toepassing van Egyptische wetten of reglementen op vreemdelingen uitspraak doen.

Zij kunnen evenmin uitspraak doen over den eigendom van publiek domein.

Maar, zonder een daad van administratie te kunnen uitleggen of daarvan de uitvoering te kunnen opschorten, zijn zij bevoegd te oordeelen 1°. over burgerlijke en handelszaken in alle geschillen tusschen vreemdelingen en den Staat, betreffende roerende of onroerende zaken; 2°. over elke burgerlijke schuldvordering door een vreemdeling tegen den Staat ingesteld wegens administratieve maatregelen, in strijd met de wetten en reglementen genomen.

B. Strafrechterlijke bevoegdheid.

Artikel 44.

De gemengde rechtbanken berechten alle strafvervolgingen tegen vreemdelingen wegens door de wet strafbaar gestelde feiten.

Artikel 45.

De gemengde rechtbanken berechten voorts de vervolgingen tegen daders of medeplichtigen van welke nationaliteit ook van de volgende misdrijven en delicten:

1°. misdrijven en delicten rechtstreeks tegen de magistraten en officieren van justitie der gemengde rechtbanken in de uitoefening of bij gelegenheid van de uitoefening hunner functies gepleegd;

2°. misdrijven en delicten rechtstreeks tegen de uitvoering der vonnissen en gerechtelijke beschikkingen der gemengde rechtbanken gepleegd;

3°. misdrijven en delicten aan de rechters en officieren van justitie ten laste gelegd, wanneer zij worden beschuldigd, deze te hebben gepleegd in de uitoefening van hun functies of door misbruik van die functies;

4°. misdrijven en delicten van eenvoudige of bedriegelijke bankbreuk in de gevallen van faillissementen van gemengden aard.

Onder de uitdrukking ,,officieren van justitie", in de paragrafen 1 en 3 hierboven zijn begrepen de griffiers, de beëedigde commiezen-griffier, de aan de rechtbank verbonden tolken en de titulaire deurwaarders, maar niet de voor een bijzonder

geval, door opdracht van de rechtbank, met een mededeeling of deurwaardersexploit belaste personen.

Artikel 46.

In strafzaken oordeelen de politierechtbanken over de feiten, die door de wet als overtreding zijn gekwalificeerd en over de delicten waarop een straf van niet meer dan drie maanden gevangenisstraf staat.

De correctioneele rechtbanken oordeelen over door de wet als delicten gekwalificeerde feiten, andere dan die welke in het vorige lid zijn bedoeld en over het hooger beroep tegen de door de politierechtbanken gewezen vonnissen.

De Hoven van Assises oordeelen over de feiten die door de wet als misdrijven zijn gekwalificeerd.

Artikel 47.

Aanhoudingen van vreemdelingen en huiszoekingen bij vreemdelingen zullen, behalve in de gevallen van betrapping op heeter daad of van verzoek om hulp komende van uit het huis zelf, plaats hebben door de zorgen en in tegenwoordigheid van een lid van het gemengde parket of van een officier van de gerechtelijke politie aan wien die functiën door het gemengde parket zullen zijn opgedragen.

Artikel 48.

Indien het parket in een crimineele zaak termen tot vervolging aanwezig acht moet het de zaak in handen stellen van den rechter van instructie.

Correctioneele zaken stelt het parket eveneens in handen van den rechter van instructie, tenzij hij van meening is, dat de in een kort onderzoek verzamelde elementen voldoende zijn om de instructie der zaak op de openbare terechtzitting voort te zetten. In dat geval kan, wanneer de beschuldigde is gehoord of wanneer zijn afwezigheid of de onmogelijkheid om zijn woonplaats te vinden behoorlijk is geconstateerd, het parket hem rechtstreeks voor de rechtbank dagvaarden.

De rechtbank kan evenwel, hetzij op het verzoek van den beschuldigde of van het parket, hetzij ambtshalve, de vernietiging van de dagvaarding uitspreken en de terugzending van de zaak naar den rechter van instructie bevelen.

Artikel 49.

De aanhouding van elken vreemdeling wordt onmiddellijk aan het parket bericht, dat op de wijze door het wetboek van strafvordering bepaald en uiterlijk binnen vier dagen de invrijheidstelling van den aangehoudene moet bevelen of hem aan den rechter van instructie overgeven.

Elke vreemdeling, die voorloopig is aangehouden, heeft het recht zijn consul en advocaat zijn aanhouding door tusschenkomst van het parket te berichten.

De consul en de advocaat van den aangehoudene kunnen hem in de gevangenis volgens de door het parket goedgekeurde regels bezoeken.

Artikel 50.

Behalve in dringende gevallen zal, indien de beschuldigde geen verdediger heeft, hem op het oogenblik van het verhoor op zijn verzoek een verdediger worden toegewezen, op straffe van nietigheid.

Bovendien zal aan elken beschuldigde, die naar het Hof van Assises is verwezen, een redelijken termijn vóór de openbare terechtzitting een ambtshalve verdediger worden toegewezen.

IV. ALGEMEENE EN OVERGANGSBEPALINGEN.

Artikel 51.

De gemengde rechtbanken spreken recht in Onzen naam.

Artikel 52.

In geval van stilzwijgen, onvolledigheid of duisterheid van de wet, zal de rechter zich gedragen naar de beginselen van natuurrecht en naar de regelen van billijkheid.

Artikel 53.

Zaken vóór 15 October 1937 voor een consulaire jurisdictie begonnen zullen voor die jurisdictie tot hare uiteindelijke beslissing worden voortgezet.

Desgelijks zal geschieden met zaken vóór dien datum voor de gemengde rechtbanken begonnen, die krachtens deze wet tot de bevoegdheid der nationale rechtbanken behooren.

Zaken, als bedoeld in de twee bovenstaande alinea's, van burgerrechtelijken aard, kunnen op verzoek van de partijen en met de toestemming van alle belanghebbenden, aan de bevoegde

rechtbanken worden opgedragen volgens de bepalingen der voorafgaande artikelen om er in den processueelen stand, waarin zij zich bevinden, te worden voortgezet en berecht.

In strafzaken zullen de consulaire jurisdicties aan de gemengde rechtbanken eveneens de vóór 15 October 1937 begonnen zaken kunnen opdragen.

Artikel 54.

De vonnissen en beschikkingen der consulaire rechtbanken zullen het gezag van gewijsde zaak behouden en in voorkomende gevallen door tusschenkomst van de gemengde rechtbanken worden uitgevoerd.

Artikel 55.

De verjaringen en niet ontvankelijkverklaringen, die in de zaken, ter competentie der consulaire rechtbanken, toepasselijk waren, zullen haar effect voor de gemengde rechtbanken behouden.

Artikel 56.

Niettegenstaande de bepalingen van artikel 27 zullen de gemengde rechtbanken niet bevoegd zijn in zake personeel statuut, wanneer de overeenkomstig de bepalingen van artikel 29 toepasselijke wet is die van een mogendheid, welke partij is bij het Verdrag betreffende de afschaffing der Capitulaties in Egypte en overeenkomstig artikel 9 van dat verdrag, aan hare consulaire rechtbanken de jurisdictie in zaken van personeel statuut heeft voorbehouden en dit voorbehoud niet heeft ingetrokken.

Artikel 57.

De bepalingen van het bestaande algemeene reglement op het rechtswezen, zullen, voorzoover zij niet door de voorafgaande bepalingen zijn afgeschaft, of gewijzigd, in werking blijven.

Elke wijziging, in dat reglement door de algemeene vergadering van het Hof voorgesteld, zal slechts uitvoerbaar worden, wanneer zij door een decreet op voorstel van den Minister van Justitie is afgekondigd.

Artikel 58.

Afgeschaft zijn het bestaande Reglement op de rechterlijke organisatie voor de gemengde processen in Egypte, evenals alle bepalingen, die in strijd zijn met deze wet.

Protocol.

Bij het teekenen van het Verdrag betreffende de afschaffing van de Capitulaties in Egypte van heden zijn de ondergeteekende gevolmachtigden, verlangend om sommige van de bepalingen van het verdrag en van de bijlage te preciseeren, het volgende overeengekomen.

I.

Het is wel verstaan dat de bepalingen van de tweede alinea van artikel 2 van het verdrag, den regel van non-discriminatie betreffend en gedurende de overgangsperiode toepasselijk, moeten worden uitgelegd in het licht van de internationale praktijk met betrekking tot verbintenissen van dezen aard tusschen Staten, die souvereiniteit inzake wetgeving genieten.

II.

Met betrekking tot artikel 6, alinea 1, van het „Règlement d'Organisation judiciaire" is het verstaan, dat de keuze van vreemde rechters bij de Koninklijke Egyptische Regeering berust, maar dat, teneinde zich omtrent de geschiktheid van de te kiezen personen waarborgen te verschaffen, zij zich onofficieel tot de Ministers van Justitie van de betrokken vreemde landen zal wenden en slechts personen zal benoemen met wier benoeming hun Regeering instemt.

Gedaan te Montreux, in een enkel exemplaar in het Fransch en het Engelsch, welke beide teksten gelijkelijk rechtskracht hebben, op den achtsten Mei negentienhonderd zeven en dertig.

(*Volgen de onderteekeningen.*)

Verklaring van de Egyptische Regeering.

De ondergeteekenden, handelende krachtens hun volmachten, leggen de volgende verklaring af:

1. *Bevoegdheid der gemengde rechtbanken.*

Met betrekking tot artikel 25, alinea 1, van het „Reglèment d'Organisation judiciaire" heeft de Koninklijke Egyptische Regeering reeds besloten bij decreet de bevoegdheid van de gemengde rechtbanken uit te breiden tot de onderdanen van de volgende acht Staten: Duitschland, Oostenrijk, Hongarije, Polen, Roemenië, Zwitserland, Tsjechoslowakije en Zuidslavië.

2. *Regel van non-discriminatie.*

Wat betreft artikel 2, alinea 2, van het verdrag en het daarop betrekking hebbende protocol, sluit het feit, dat de werking van de non-discriminatie-regel in voormeld artikel 2 bedoeld, beperkt is tot den duur van de overgangsperiode, geene bedoeling van de Koninklijke Egyptische Regeering in om aan het einde van die periode, in deze aangelegenheid een tegengestelde politiek van discriminatie tegen vreemdelingen te volgen. De Koninklijke Egyptische Regeering is, bovendien bereid om vestigings- en vriendschapsverdragen met de verschillende mogendheden te sluiten.

3. *Personeel statuut.*

De Koninklijke Egyptische Regeering, die, met name in de met Iran en Turkije gesloten vestigingsverdragen, reeds uit eigen beweging het beginsel heeft aanvaard, dat in zaken van personeel statuut de wet van den persoon moet gelden, is voornemens in de toekomst in deze materie hetzelfde beginsel te aanvaarden.

Wat betreft de regels van procedure, die de Koninklijke Egyptische Regeering voornemens is voor de gevallen van personeel statuut uit te vaardigen, deze zullen niet worden toegepast wanneer een regel van materieel recht van de buitenlandsche nationale wet zich tegen hare toepassing verzet.

4. *Uitwijzing.*

Hoewel de afschaffing van de Capitulaties de opheffing van alle bestaande beperkingen van het recht der Koninklijke Egyptische Regeering tot uitwijzing van vreemdelingen, die zich binnen Egyptisch gebied bevinden, medebrengt, is die Regeering niettemin niet voornemens gedurende de overgangsperiode haar recht van uitwijzing ten aanzien van een aan de jurisdictie van de gemengde rechtbanken onderworpen vreemdeling, die ten minste vijf jaar in Egypte zal hebben vertoefd, uit te oefenen of hem indien hij tijdelijk het Egyptisch grondgebied heeft verlaten, den toegang te ontzeggen, tenzij:

a) hij veroordeeld is wegens een misdrijf of voor een delict waarop een gevangenisstraf van meer dan drie jaar staat;

b) hij zich schuldig heeft gemaakt aan op omwenteling gerichte handelingen of aan handelingen die inbreuk maken op de openbare orde of de openbare rust, de openbare zedelijkheid of gezondheid;

c) indien hij noodlijdend is en ten laste van den Staat komt.

De Koninklijke Egyptische Reegering is voornemens bovendien een raadgevende administratieve commissie in te stellen, waarvan de Procureur-Generaal bij de gemengde rechtbanken deel uit zal maken, ten einde door haar in voorkomende gevallen de geschillen met betrekking tot de identiteit of de nationaliteit van den persoon waarvan de uitwijzing wordt overwogen, of den duur van diens verblijf in Egypte, of het bestaan der feiten waarop de uitwijzing berust, te doen onderzoeken.

5. *Uitlevering.*

In overeenstemming met de algemeen met betrekking tot uitlevering aangenomen praktijk, is de Koninklijke Egyptische Regeering voornemens een gerechtelijke procedure te dezer zake in te voeren. De gemengde rechtbanken zullen zich dus hebben uit te spreken over de regelmatigheid van het verzoek om uitlevering, wanneer zulk een verzoek betrekking heeft op een vreemdeling die aan de jurisdictie van die rechtbanken is onderworpen.

6. *Clausule tot vestiging van bevoegdheid.*

Met betrekking tot artikel 26 van het „Règlement d'Organisation judiciaire" is de Koninklijke Egyptische Regeering niet voornemens in Regeeringscontracten (contracten door openbare administraties en gemeenten gesloten inbegrepen) een clausule op te nemen betreffende de jurisdictie waaraan geschillen te onderwerpen zijn.

7. *Rechters, ambtenaren en balie.*

De Koninklijke Egyptische Regeering is niet voornemens de bestaande dienstvoorwaarden of de bestaande traktementen van de magistraten van de gemengde rechtbanken te wijzigen.

Evenmin is de Regeering voornemens de bestaande traktementen van ambtenaren en beambten van die rechtbanken te wijzigen. Zij zal bij de invoering van het nieuwe kader, welke thans wordt overwogen, met welwillendheid de positie van bedoelde ambtenaren en beambten met het oog op de rangorde en de regels voor traktementsverhooging en promotie onderzoeken.

De belangen van diegenen dezer ambtenaren en beambten aan wie aan het einde van de overgangsperiode ontslag mocht worden verleend, zullen het onderwerp van een bijzonder onderzoek uitmaken, waarbij met de omstandigheden van elk geval rekening zal worden gehouden. Indien die omstandigheden het rechtvaardigen zullen zekere voordeelen ter zake van pensioen en schadevergoeding kunnen worden toegekend.

De Regeering is voornemens wat betreft de pensioenen der vreemde magistraten, ambtenaren en beambten, dubbele belasting te vermijden.

Wat voorts de bij de gemengde balie ingeschreven advocaten betreft, is de Regeering voornemens de noodige maatregelen te nemen om hen in staat te stellen, aan het einde van de overgangsperiode onvoorwaardelijk hun inschrijving met hun rang van ancienniteit op het tableau van de orde der advocaten bij de nationale rechtbanken te verkrijgen.

Gedaan te Montreux, den achten Mei negentienhonderd zeven en dertig.

(*Volgen de onderteekeningen.*)

Montreux, den 8sten Mei 1937.

Mijnheer de Voorzitter,

Ik heb de eer te verklaren, dat de tot Nederland behoorende instellingen in Egypte vanwege de Egyptische Regeering dezelfde behandeling zullen ondervinden als die welke is aangegeven in den tot den Voorzitter van de delegatie van het Vereenigd Koninkrijk gerichten brief voorzooveel betreft de overeenkomstige instellingen van het Vereenigd Koninkrijk en onder dezelfde voorwaarden. (*a*)

(*a*) Montreux, 8 Mei 1937.

Mijnheer,

Daar Uwe Excellentie den wensch heeft geuit om uitvoerige inlichtingen te ontvangen betreffende de positie van de instellingen van opvoedkundigen, geneeskundigen of liefdadigen aard (vereenigingen of stichtingen) van het Vereenigd Koninkrijk in Egypte, heb ik de eer te verklaren, dat de Koninklijke Egyptische Regeering bereid is U de verzekering te geven dat, hangende de sluiting van een toekomstige overeenkomst, of in ieder geval tot het einde der overgangsperiode, alle bovengenoemde instellingen werkelijk bestaande in het land op den datum van het heden onderteekende verdrag, vrijelijk hare hetzij opvoedkundige, wetenschappelijke of liefdadige werkzaamheden in Egypte mogen voortzetten, onder de volgende voorwaarden:

(1) Zij zullen onderworpen zijn aan de rechtsmacht van de gemengde rechtbanken en onderworpen aan de Egyptische wetten en reglementen, met inbegrip van fiscale wetten, onder dezelfde voorwaarden als gelijksoortige Egyptische instellingen, en ook aan alle maatregelen noodig voor het bewaren van de openbare orde in Egypte.

(2) Zij zullen haar wettelijke positie behouden en zullen beheerscht worden, wat betreft haar organisatie en werkwijze, door hare statuten of andere akten, waarbij zij zijn in het leven geroepen en ook, ingeval van opvoedkundige instellingen, door hare eigen leergangen.

(3) Zij mogen, onverminderd de wetten met betrekking tot onteigening voor doeleinden van openbaar nut, de roerende en onroerende eigendom bezitten noodig om haar in staat te stellen hare bestemming te vervullen en zij mogen daartoe haar eigendom beheeren en er over beschikken.

(4) Zij mogen het bestaande personeel in haren dienst houden en mogen ook, elk binnen den werkkring van hare organisatie, zoowel Egyptenaren als vreemdelingen, hetzij in Egypte of elders gevestigd, in

Gelief, Mijnheer de Voorzitter, de verzekering van mijn hoogachting te aanvaarden.

(*get.*) Moustapha El-Nahas.
Voorzitter van de Egyptische delegatie.

---

dienst hebben, onverminderd in alle gevallen de toepassing van de Egyptische wetten die nu op haar toepasselijk zijn of onverminderd het algemeene recht van de Koninklijke Egyptische Regeering betreffende contrôle over de toelating van vreemdelingen in Egypte.

Voorts zal, binnen de grenzen van de in Egypte erkende gebruiken betreffende andere godsdiensten dan den staatsgodsdienst, vrijheid van eeredienst verzekerd blijven aan alle godsdienstige instellingen van het Vereenigd Koninkrijk op voorwaarde dat er geen inbreuk worde gemaakt op de openbare orde of de openbare zeden.

Een lijst van de in dezen brief bedoelde instellingen zal zoo spoedig mogelijk worden opgemaakt in overleg tusschen de Egyptische Regeering en de Regeering van het Vereenigd Koninkrijk.

Ik heb de eer te zijn,

Mijnheer,
Uw gehoorzame dienaar,
(*get.*) Mustapha El-Nahas.
Voorzitter van de Egyptische delegatie.

Montreux, den 8 Mei 1937.

Mijnheer de Voorzitter,

Ik heb de eer Uwer Excellentie de goede ontvangst te berichten van den volgenden brief dien Zij tot mij heeft willen richten onder dagteekening van heden:

„Ik heb de eer te verklaren, dat de tot Nederland behoorende instellingen in Egypte vanwege de Egyptische Regeering dezelfde behandeling zullen ondervinden als die welke is aangegeven in den tot den Voorzitter van de delegatie van het Vereenigd Koninkrijk gerichten brief voorzooveel betreft de overeenkomstige instellingen van het Vereenigd Koninkrijk en onder dezelfde voorwaarden."

Terwijl ik Uwe Excellentie dank zeg voor deze welwillende mededeeling, waarvan ik nota neem in naam van mijne Regeering, grijp ik deze gelegenheid aan om Uwer Excellentie de verzekering van mijne hoogachting te herhalen.

(get.) W. C. Beucker Andreae.
Voorzitter van de Nederlandsche delegatie.